

Година XIX, број 181
децембар 2017/јануар 2018.

НОВИНЕ

Ловачке

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ZTE
BLADE V8 Lite

3,34 KM
rata

19,20 KM
jednokratno

uz Pretplata: S
ili Pretplata: S Net
tarifu

POKLON
KARTICA
100 KM

LG K10
(2017) DS

5,70 KM
rata

32,80 KM
jednokratno

uz Pretplata: S
ili Pretplata: S Net
tarifu

POKLON
KARTICA
100 KM

PREĐI BEZ BRIGE!

Pređi na Pretplata: S ili Pretplata: S Net tarifu i uživaj uz više poziva, više neta, vrhunske telefone i 100 KM na Addiko Visa poklon kartici, koje možeš trošiti kako god poželiš.

m:tel

imate prijatelje!

SVI PRELAZE
NA PRETPLATU

PREĐI I TI

Ponuda važi do isteka zaliha.

www.mtel.ba

korisnički servis 0800 50 000

mtelbih

mtelimateprijatelje

ПЕТИ ПУТ ОДРЖАНА МАНИФЕСТАЦИЈА "ДАМСКИ ЛОВ НА ВУКА"

ЖЕНЕ ЛОВЦИ у Котор Варошу срушиле све предрасуде

Стране 8 и 9

Календар лова

* мрки медвјед	од 1. 10. до 15. 5.
* срндаћ	од 15. 5. до 15. 9.
* срна и лане	од 1. 9. до 31. 12.
* дивојарац	од 1. 8. до 30. 11.
* дивокоза и јаре	од 1. 9. до 31. 12.
* јелен обични	од 1. 9. до 31. 1.
* јелен лопатар	од 6. 9. до 31. 1.
* кошута и теле јелена лопатара	од 16. 9. до 31. 1.
* муфлон	од 1. 9. до 31. 1.
* овца и јапањад муфлона	од 1. 9. до 31. 1.
* зец	од 1. 10. до 5. 12.
* пух	од 1. 12 до 15. 9.
* велики тетријаб мужјак	од 1. 4. до 31. 5.
* фазан пијевац и кока	од 1. 10. до 5. 1.
* прелелица	од 1. 8. до 31. 12.
* јаребица камењарка гривна	од 1. 10. до 5. 1.
* лештарка мужјак	од 16. 8. до 31. 12.
* шљуке	од 1. 8. до 29. 2.
* дивљи голуб	од 1. 8. до 31. 12.
* грлица	од 1. 8. до 31. 12.
* дивља патка	од 1. 9. до 29. 2.
* црна лисица	од 1. 9. до 29. 2.
* дивља гуска	од 16. 9. до 29. 2.

РАСТЕ ТРЕНД ЧЛАНСТВА У ЛОВАЧКИМ УДРУЖЕЊИМА РЕГИЈЕ БИРАЧ

Испит положило 46 кандидата

Страна 11

ОДГАЈИВАЧНИЦА ПАСА АЛЕКСАНДРА СТАНКОВИЋА ИЗ ИСТОЧНЕ ИЛИЦЕ

Џери донио свјетску титулу

Страна 27, 28 и 29

Историја женског ловства исписана у Котор Варошу

Основан Дамски ловачки клуб

Волим лов и дружење које је његов саставни дио, а ово је доказ да жене могу бити равноправне у свим спортовима. Радићу на томе да то схвати што већи број жена које су заинтересоване за лов, истакла Пекија

Страна 10

Њемачки гигант
у Лас Вегасу
представио
нови карабин

"Народни маузер" универзална пушка за све прилике

Стране 18 - 21

"Ловачке новине"

ЛИСТ ЛОВАЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Година XIX, број 181, децембар 2017/јануар 2018.

Издавач: Ловачки савез Републике Српске,
Бијељина, улица Старине Новака бр. 24
Телефон: 055/ 243-400, факс 055/ 243-230
E-mail: lsbijeljina@gmail.com
Жиро рачун: 562001000005781

За издавача: Саво Минић

Главни и одговорни уредник: Душан Релија

Уређивачки одбор: Саво Минић, Василије Савић,
Војо Стјепановић, Драшко Росић, Здравко Илић
и Душан Релија, представник "Гласа Српске"

Насловна страна:

Фото: Жељко Секулић

Комисија за информисање Ловачког савеза РС:

Војо Стјепановић, председник, Миленко Лазаревић,
Александар Шљивић, Недељко Гламочак и Жељко Антонић

Штампа: "Глас Српске"

Тираж: 19.000

Лист излази једном мјесечно

Плаћањем чланарине чланови Ловачког савеза Републике Српске
постају претплатници "Ловачких новина"

Рукописи и фотографије се не враћају, а све прилоге слати на
E-mail: lovacken@gmail.com

Рјешењем Министарства просвјете и културе број 07.3-27-3/07, од 9. маја,
2007. године, лист је уписан у регистар јавних гласила под бројем 512.

ЛСРС пун потенцијал показао на "Јесењем сајму"

ПРЕДСЈЕДНИК ЛОВАЧКОГ САВЕЗА РС САВО МИНИЋ ДАО ИНТЕРВЈУ ЗА "ЛОРИСТ"

Све већи број ловаца, а први пут под окриљем Б

Влада препознала овај ресурс као нешто што може допринијети не само развој туризма у РС него може да буде озбиљан извор прихода, чак засебна привредна грана као што је случај у западним земљама с обзиром на то да имамо дивљач које нема или која се не лови у Европи, рекао Минић

ПИШЕ: ДУШАН РЕПИЈА
dusanr@glassrpske.com

Председник Ловачког савеза Републике Српске Саво Минић у протеклих неколико дана дао је два изузетно занимљива интервјуа за лист ловаца Србије "Лорист", а потом је гостовао на Радио-телевизији Републике Српске па у наредним редовима преносимо најзанимљивије одговоре у вези са неколико тема којих се дотакао.

Када се причало о броју ловаца у

Српској обично се баратало цифром од 20.000, а сада је он осјетно већи.

- Са 1. јануаром 2018. имамо 22.084 пуноправна члана, што је свакако узлазни тренд учлањења младих. Прошле године имали смо 950 приправника, 860 изашло је на испит, а 803 положило. То је цифра којом можемо да се поносимо и која ће с обзиром на тренд сигурно расти у идућем периоду - рекао је Минић.

Он је поносан на чињеницу да је на сајму у Бања Луци одржаном у новембру учешће по први пут узело свих 79 ловачких удружења, 16 шумских газдинстава и шест ловишта са посебном намјеном.

СРПСКА ТРАЖИ ПАРЦИЈАЛНУ ПРИМЈЕНУ ЦИТЕС КОНВЕНЦИЈЕ

- Сви су они пуноправни чланови нашег савеза што раније није био случај. Ово постигнуто јединство свакако је последица да смо сва унутрашња акта усвојили и усагласили и измирили све своје обавезе. Дјечије болести су прошлост и далеко иза нас. Сада је моменат да се окренемо струци и науци. Враћамо се стручном раду у ловиштима и научно-истраживачком раду који је предуслов за развој ловства јер је све

22.084

члана броји
Ловачки савез РС

Врло значајна ствар је и одлична сарадња са министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде, као и податак да је ЛС РС од 2018. године у буџету Владе Републике Српске.

- То је велики искорак, јер ни савези у окружењу немају подршку владе. Наша је препознала овај ресурс као нешто што може допринијети не само развој туризма у РС него може да буде озбиљан извор прихода, чак засебна привредна грана као што је случај у западним земљама с обзиром на то да имамо дивљач које нема или која се не лови у Европи. Имамо велику заинтересованост иностраних ловаца, али нас још кочи проблем ЦИТЕС конвенције. Министарство је припремило и уредило све послове за приступање ЦИТЕС конвенцији.

На жалост министарство у ФБиХ није урадило много тога што је у њиховој надлежности, јер имају 11 кантона и 11 закона о дивљачи и ловству. Република Српска има једно министарство и један закон. Стога ми радимо на покушају да се ЦИТЕС конвенција примјењује парцијално односно да Српска затражи од одговорних у свијету њену парцијалну примјену. Уколико то успијемо, нема сумње да ћемо постати један од топ европских дестинација за ловни туризам - рекао је Минић.

Ловишта у Српској су према његовом мишљењу у сјајном стању.

- Нас у овом моменту занима колико имамо дивљачи, колико ловно-техничких и других објеката и каква је реализација задатих пројектних задатака, све друго су приче за позорницу. У овом моменту, тврдим, према тим параметрима ловишта у Републици Српској су у сјајном стању. Кад интензивирамо увођење струке ти резултати ће бити још видљивији уз наравно чињеницу да су улагања у ловству прије свега дугорочна. Имамо и ми у овом моменту својих "слатких мук", никада није било више штете од дивљих свиња, од медвједа, али то нам говори да ловишта РС имају добра станишта за развој дивљачи. Мене посебно импресионира труд и рад наших ловаца, то је примјер гдје једна споредна ствар у животу може окупити, богате и сиромашне, образоване и необразоване, дебеле и мршаве под исту капу, са истим правима, истим правом гласа и правом на срећу - закључио је Минић.

803

млада ловца
положила испит током
2017. године

79

ловачких удружења
дјелује на
простору РС

И ГОСТОВАО НА РТРС-У

савез буџета

неозбиљно ако нема реалних података. Једноставно речено, струка мора бити број један и основ за развој ловства. У том смислу имамо потписан уговор са Ветеринарским институтом "Васо Бутозан" који треба да истраже паразитологију код дивљих свиња и дивокоза да нам се не би десио проблем који смо имали са срнећом дивљачи и америчким метиљом. Наравно ту су и други стручњаци, проф. др Зоран Ристић, проф. др Драган Гачић, проф. др Ђуро Хуберт и многи други које смо ангажовали за бољитак струке у ловиштима Републике Српске - рекао је Минић.

Представници ЛС РС
учествовали у дефилеу
9. јануара

Ловци честитали рођендан Српској

Ешалон Ловачког савеза Републике Српске учествовао је у свечаном дефилеу поводом 9. јануара, Дана Републике Српске.

Једна од најбројнијих групација у Српској, која је премашила 20.000 чланова, учествовала је у

обилежавању Дана Српске са 22 члана, а предводио их је председник ЛС

РС Саво Минић.

- Велика је част и задовољство представљати ловце и Ловачки савез РС на овом свечаном дефилеу поводом рођендана наше Републике. Поносно смо заузели своје мјесто и колективно увеличали овогодишњу прославу Дана Републике - рекао је Минић.

Почасни дефиле су чинили припадници полицијске агенције Републике Српске, али и других служби које су у функцији очувања безбједности Српске, а укупно је било око 1.800 учесника. У дефилеу су били и ветерани, као и представници цивилних организација, факултета, студенти, спортиста, а председник Републике Српске Милорад Додик рекао је да Српској нико не може забранити славе на њен рођендан, те да је 9. јануар 1992. године датум који ће остати упамћен као дан када је остварена историјска тежња оличена у борби за слободу.

Д. Р.

Први пут у историји удружења остварени приходи, а истовремено никло много ловно-техничких и ловно-узгојних објеката

ПИШЕ: МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

На редовним изборима, одржаним средином 2017. године, Скупштина Ловачког удружења "Гласинац" Соколац за предсједника је изабрала Страхињу Башевића.

Том приликом изабрано је и ново руководство удружења. За веома кратко вријеме урађено је много. Ново руководство се трудило да унаприједи рад удружења у свим областима, а посебно су видљиви резултати када је у питању комерцијални лов.

- Први пут откад постоји удружење остварени су приходи. Прије свега, приступили смо изградњи неопходне инфраструктуре, односно ловно-техничких и ловно-узгојних објеката. Ту првенствено мислим на изградњу високе чеке са аутоматском хранилицом у рејону Копита. Чека је израђена поштујући све савремене стандарде. Најприје је термоизолована, а затим обложена боровим облицама, те има прозоре и поклопце који омогућавају осматрање и гађање у више правца. Она је првенствено веома функционална, али смо настојали и да је уклопимо у природни амбијент. Са ове чеке је већ одстријељен један медвјед, а срећни ловац је био Драго Кафадар из Витеза. Такође, већ има-

45.000

**ХЕКТАРА ЛОВНЕ ПОВРШИНЕ
ИМА УДРУЖЕЊЕ**

15

**ГРЛА СТОКЕ
УНИШТИЛИ МЕДВЈЕДИ**

ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ "ГЛАСИНАЦ" СОКОЛАЦ

За кратко вријеме урађен велики

мо резервисане термине за одстрел вука и медвједа у току зиме и прољећа. На овај начин направљен је први приход у удружењу што се тиче комерцијалног лова - каже Башевић.

Он истиче да су чланови удружења, поред активности у ловишту, имали доста послова у вези са реновирањем ловачког дома који се налази у центру Сокоца. Овај објекат је грађен шездесетих година прошлог вијека. У потпуности је завршена канцеларија у којој су смјештени органи удружења, а за наредни период планиран је завршетак реновирања остатка дома. Средства за ове радове обезбијеђена су углавном од донатора, а један дио новца који је зарађен путем комерцијалног лова такође ће бити уложен у ове сврхе.

ПОБРАТИМИ ИЗ ЛАЗАРЕВА

У удружењу са Сокоца његује се све оно што чини лов. Посебно су упечатљива дружења са ловцима из других градова Српске и иностранства.

- Побратими смо са ловцима из Лазарева. Настојимо да наша дружења буду чешића и масовнија. Наше побратимство има традицију дугу више од тридесет година. Сваке године ми идемо у лов у Лазарево, а и они долазе код нас. Ове године организовали смо дружење у хали "Романија путева", гдје смо окупили више од двије стотине ловаца. Поред ловаца из Лазарева, ту су били наши пријатељи из Чачка, Ужица, Вишеграда, Рогатице, Пала, Хан Пијеска и других градова регије. Први пут смо организовали ловачку томболу са осамдесет награда, а главна награда била је ловачка пушка - рекао је Башевић.

НА ПРОЉЕЂЕ ПОЧИЊЕ ГРАЂЊА ЈОШ ТРИ ВИСОКЕ ЧЕКЕ

Башевић има много планова за наредни период.

- Изградићемо још двије или три високе чеке. Такође, настојаћемо да у што више секција нашег удружења

изградимо ловачке куће. Већ обављамо припремне активности за набављање дрвне грађе и другог грађевинског материјала, тако да бисмо предстојећу грађевинску сезону дочекали спремни. То све планирамо да обезбидимо путем донаторских

еме Тосао

СМАЊЕЊЕ ЧЛАНАРИНЕ

Све активности у наредном периоду биће усмјерене на подизање комерцијалног лова на виши ниво изградњом ловно-узгојних и ловно-техничких објеката и смјештајних капацитета.

- Романија је када су у питању ловно-туристичке могућности веома слабо искоришћена. Настојаћемо да са повећањем прихода од ловног туризма смањимо чланарину домаћим ловцима. Желимо да омасовимо удружење и примимо младе ловце у наше редове. Свакако да је једна од препрека и цијена чланарине коју бисмо у наредном периоду настојали постепено да смањујемо.

средстава, јер немамо могућности да све финансирамо од чланарина које уплаћују наши ловци - наглашава он.

**Медвједа све више,
али праве штету**

Бројно стање високе дивљачи у

ловишту је задовољавајуће, поготово када је у питању медвјед. Међутим, са ширењем популације стигли су и проблеми.

- Према процјенама, дошло је до пораста броја дивљачи у претходне двије године, посебно гледано у односу на последњих десет година. Изузетно смо задовољни популацијом медвједа која се територијално шири. Појављују се у предјелима у којима нису примјетивани до сада или их није било већ дуго. Међутим, локално становништво претрпјело је велику штету на сточном фонду због

ПРИОРИТЕТ ЈАЧАЊЕ ЛОВОЧУВАРСКЕ СЛУЖБЕ

Велики проблем удружења је недостатак професионалног ловочувара, јер један запослени на 45.000 хектара ловне површине не може да уради много. План је да служба буде појачана што је прије могуће, као и да добије једно моторно возило те опрему за рад на терену.

наведеног ширења ареала ове дивљачи. Прије изградње хранилишта медвједи су причинили штету на 15 грла сточе. Сада се надамо да ће доћи до смањења броја напада на домаће животиње због предузетих мјера на прихрани. Што се тиче медвједа, планиран је одстрел једног медвједа у комерцијалном лову за 2017. годину и тај план смо испунили. Након овога, одлучили смо да анализирамо стање у вези са овом дивљачи у ловишту. Такође, прикупили смо извјештаје из ветеринарске станице и изјаве локалног сеоског становништва. Уочен је пораст бројног стања и на основу наведеног послали смо захтјев ресорном министарству да нам буде одобрен одстрел још једног медвједа, што је одобрено - рекао је Башовић.

САРАДЊА СА ПОЛИЦИЈОМ СУЗБИЈА КРИВОЛОВ

Бројно стање дивље свиње је такође у порасту, а срнеће дивљачи има на завидном нивоу. Да би тако и остало, удружење је подигло сарадњу са полицијом на виши ниво, што је већ дало резултате.

- Имали смо три веће акције контроле криволова. Ове акције су дале резултате и биће поднесен један извјештај о почињеном кривичном дјелу. Поред овога, често се врши контрола ловаца и локалног становништва у смислу посједовања и ношења оружја. Криволов је један од горућих проблема у цијелој РС и на том плану ће морати да буде урађено много више - закључио је Башовић.

Храбре дјевојке имају све карактеристике као мушкарци, али уз то много дотјераније фризури, налакиране нокте, шминку и, оно што је најважније шарм, који плијени и отвара закључана врата

ПИШЕ: ДАРКО ГАВРИЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Када чујемо синтагму "хајка на вука" одмах замишљамо гомилу мушкараца наоружаних искуством, оружјем, стрпљењем и знањем, спремних за борбу са овим предатором, али у Котор Варошу већ пету годину заредом у потјери за вуком учествовале су и припаднице њежнијег пола.

"Дамски лов на вука" одржан је традиционално у Крушовом брду недалеко од Котор Вароша, а међу неколико стотина ловаца нашло се и тридесетак дама из земаља окружења, али и Чешке, Словачке и Мађарске. Храбре дјевојке имају све карактеристике као мушкарци, али уз то много дотјераније фризури, налакиране нокте, шминку и, оно што је најважније шарм, који плијени и отвара закључана врата. У народу важи вјеровање да је лов хоби искључиво резервисан за јачи пол. Од давнина су мушкарци, што због задовољства, што потребе за храном одлазили од куће и враћали се пуних руку. Временом је лов постао изузетно распрострањен хоби, који су истина, више упражњавали мушкарци, али све чешће и жене. У развијеним земљама Европе и свијета није ријеткост да њежнији пол другује са пушком, а и код нас је све више жена које се труде да сруше предрасуде. Једна од њих је и Ружица Гргић.

- Гајим љубав према лову још од малих ногу, зато што сам трећа генерација у породици која се бави ловом. Мој деда је био ловац и од њега сам

Тридесетак дама учествовало у хајци

ПЕТИ ПУТ ОДРЖАНА МАНИФЕСТАЦИЈА "ДАМСКИ ЛОВ НА ВУКА"

Жене ловци у Котор Варошу СРУШИЛЕ СВЕ ПРЕДРАСУДЕ

добила пушку на поклон, а такође је и отац друговао са ловачком униформом и пушком. То је љубав која не може да прође и од које нема лијека - рекла је Гргићева.

Ово окупљање, али и многа у окружењу не пропушта ни Јелена Пекија. Она може да се подичи називом "првом ловкињом Српске", јер је изабрана за предсједницу "Дамског ловачког клуба".

ЖУПЉАНИН

Представник руководства Ловачког савеза РС и први човјек "Јеловке" Слободан Жупљанин такође је врло срећан због свега урађеног. - Ово је врло важан догађај. Даме су најбољи промотери овог спорта - истакао је Жупљанин.

- Све више и више жена долази, драго ми је да се одазивају. И драго ми је да се доста наших жена учлањује у ово наше ловачко друштво - каже Пекија.

Овакав тип дружења гдје жене воде главну ријеч одавно је развијен у Европи, али никада није касно за почетак. Наше жене ловци свакако су могле да чују добре савјете искуснијих колегиница из иностранства које

због дружења и размјене искустава, а ако нешто упуцамо догађај је потпун. Ипак и без одстрела смо срећне, јер прије свега волимо дружење и здрав живот. Нема ништа лепше него изаћи у природу по лијепој дану, а наша љубав према овом хобију не држи нас на мјесту ни када су услови лошији - рекла је Марија Тотана из Словачке.

жења "Узломац" Котор Варош, "Борчићи" Шипраге и "Јеловка" Маслова-ре још једном је прошла одлично, а сви учесници задовољни су отишли кућама.

- Даме се са трофејима враћају кући и драго нам је због њих да је последњи дан и са тог аспекта био успјешан. Лов није само одстрел и зато успјех ове манифестације не можемо ни мјерити само кроз тај сегмент. "Дамски лов" је успио самим бројем окупљених ловаца, а посебно смо задовољни што смо мали јубилеј манифестације прославили и оснивањем Дамског ловачког клуба - рекао је предсједник ЛУ "Узломац" Недељко Гламочак.

На крају манифестације задовољан је био и директор Туристичке организације Котор Варош Миодраг Петровић.

- Манифестацији је поново враћен стари сјај и велики број учесника, што нас посебно радује. Утисци гостију потврђују да је Котор Варош био добар домаћин и увјерени смо да ће и сљедеће године вратити у наш град који одликује велики потенцијал у ловном туризму - рекао је Петровић.

ВУКОВИ ИЗМАКЛИ, ПАЛИ ВЕПРОВИ

Први дан лова протекло је неуспјешно када је одстрел у питању. Вукови су се вјешто извукли из појаса који су формирали ловци, а покушаји су промашили мете, а учесници хајке су се без зулова вратили у базу. Други дан када су на нишану биле дивље свиње био је много успјешнији. Три трофеја понијеле су учеснице петог издања ловне и туристичке манифестације. Манифестација коју заједнички организују Туристичка организација Котор Варош и удру-

с у
о д у -
шевљене
природом и по-
тенцијалима наших прос-
транстава.

- Први пут сам овдје и велико ми је задовољство. Ту смо прије свега

УЧЕСТВОВАЛО ТРИДЕСЕТАК ЖЕНА ЛОВАЦА

САКАН: ВАЖНА МАНИФЕСТАЦИЈА

Начелник општине Котор Варош Зденко Сакан рекао је да је ова манифестација веома важна и да је због тога радо прихватио покровитељство.

- Задовољство ми је да је наша општина домаћин дамама које ће своју вјештину показати у лову, а још веће је задовољство што је баш у нашем граду основан дамски клуб - рекао је Сакан.

ИСТОРИЈА ЖЕНСКОГ ЛОВСТВА ИСПИСАНА У КОТОР ВАРОШУ

Основањ Дамски ловачки клуб

Волим лов и дружење које је његов саставни дио, а ово је доказ да жене могу бити равноправне у свим спортовима. Радићу на томе да то схвати што већи број жена које су заинтересоване за лов, истакла Пекија

ПИШЕ: ДАРКО ГАВРИЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Историја женског ловства исписана је у Котор Варошу оснивањем Дамског ловачког клуба при Ловачком савезу РС, а за његову прву предсједницу изабрана је Јелена Пекија из Ловачког удружења "Јелен" из Козарске Дубице.

На оснивачкој сједници Скупштине Дамског ловачког клуба за потпредсједницу је изабрана Јелена Аглагић из Бањалуке, која је чланица ЛУ "Јеловка" из Масловара. У Предсједништво су изабране и Божана Шебић из Ловачког удружења "Јеловка" Масловара, Бојана Малић која је чланица бањалучких ловачких удружења

Јелена Пекија на челу клуба

"Змијање" и "Козара" и Ранка Сладојевић из ЛУ "Просара" из Градишке.

Делегати су за предсједницу Скупштине Дамског ловачког клуба изабрали Татјану Тодоровић из ЛУ "Тетријаб" из Теслића, а за њену замјеницу Јелену Ковачевић из челиначког "Фазана".

Прва предсједница Дамског ловачког клуба истакла је да је изненађена, али и одушевљена указаним повјерењем.

- Ловим од малих ногу и ово је испуњење мог сна. У лов сам најприје ишла са дједом, затим са оцем и мајком, а сада са мужем. Волим лов и дружење које је његов

саставни дио, а ово је доказ да жене могу бити равноправне у свим спортовима и радићу на томе да то схвати што већи број оних које су заинтересоване за лов - истакла је Пекија.

Женама ловцима које су изабране у руководство Дамског клуба честитке је упутио предсједник ЛС РС Саво Минић, који је истакла да је ово велики искорак у односу на окружење.

- Ова Скупштина ће ући у историју ловства у РС. Ово није само формалност, него корак којим даме постају равноправни чланови Ловачког савеза и убудуће ће учествовати у свим активностима у лов-

ству. Биће раме уз раме са ловцима, а то ћемо доказати и измјенама аката Ловачког савеза којима ће бити омогућено да жене уђу у све управљачке структуре Ловачког савеза РС. Даме ће имати највећи кредибилитет и подршку Ловачког савеза - рекао је Минић.

Он је додао да је следећи корак omasovljavanje Дамског ловачког клуба, подсјетивши да тренутно у ловачким удружењима имају 117 регистрованих жена ловаца.

**У ЛОВАЧКИМ
УДРУЖЕЊИМА РС
ТРЕНУТНО ИМА
117 РЕГИСТРОВаниХ
ЖЕНА ЛОВАЦА**

- Увјерен сам да ћемо за годину имати двоструко већи број, јер међу женама постоји велико интересовање за лов - истакла је Минић.

Члан Управног одбора ЛС РС Слободан Жупљанин, који је предсједавао оснивачкој Скупштини, подсјетио је да је Минић прошле године приликом присуства манифестацији "Дамски лов на вука" у Котор Варошу обећао да ће бити основан Дамски ловачки клуб.

- Ово је први корак ка давању веће улоге женама у ловству, а од нас ће имати пуну моралну, материјалну и сваки другу помоћ и потпуну равноправност - рекао је Жупљанин.

Дамски ловачки клуб основан је у склопу петог издања манифестације "Дамски лов на вука", која је традиционално одржана у организацији Туристичке организације Котор Варош и сва три которварошка ловачка удружења.

РАСТЕ ТРЕНД ЧЛАНСТВА У ЛОВАЧКИМ УДРУЖЕЊИМА РЕГИЈЕ БИРАЧ

Испит положило 46 кандидата

ЛС РС даје пуну подршку оваквим активностима, јер је будућност ловства у младим људима, каже в.д. секретара кровне организације ловаца Српске Живојин Лазић

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Укупно 46 ловаца приправника из ловачких удружења с подручја регија Бирач, затим Хан Пијеска, те из Семберије и Мајевце било је задовољно послје полагања ловачког испита које је организовано у Зворнику 24. децембра.

Ово је други пут у посљедњих неколико мјесеци да град на лијевој обали Дрине и овдашње ЛУ "Вукови са Дрине", буду домаћини

полагању ловачких испита у овом дијелу Српске. Будуће ловце, пред почетак полагања, дошао је да охрабри вршилац дужности секретара Ловачког савеза Републике Српске Живојин Лазић.

Он каже да регија Бирач има дугу традицију кад је ријеч о полагању ловачких испита.

- ЛС РС даје пуну подршку оваквим активностима, јер је будућност ловства у младим људима - нагласио је Лазић, додајући да је ловна регија Бирач једна од узорнијих чланица Савеза.

У ОШ "Свети Сава" тестовном дијелу приступио је 51 кандидат, који су ловачки испит положили пред комисијом у којој су били Миланка Јовановић, виши стручни сарадник за ловство у Министарству пољопривреде, шумарства и водопривреде РС, те дипл. инж. шумарства и дугогодишњи ловци Радивоје Куртума и Војин Чутурић.

Највише кандидата, чак 17, стигло је из ЛУ "Соко" из Козлука. Успјешно су га ријешили и браћа Марко и Милан Стевић из Роћевића, кажу, да су љубав према лову и

природи наслиједили од оца Рада.

- Привлачи ме природа и дружење, а ловство због керова које много волим - каже Марко (29), док његов брат Милан (17) додаје да се од раног дјетињства дружи с ловцима у приобаљу Дрине.

НАЈБОЉИ КАНДИДАТИ

Тачне одговоре на свих 45 питања, освојивши максималних 60 бодова, имали су Војислав Митровић, члан ЛУ "Голуб" Бродац, Славиша Гаврић из ЛУ "Јавор" Сребреница, Лејла Захировић, члан ЛУ "Соко" Козлук и Раде Беновић из ЛУ "Рудар" Угљевик.

- Драго ми је да сам положио ловачки испит и да ћу чим постанем пунољетан, за неколико мјесеци, моћи да ловим са братом и оцем - истиче Милан.

Дејан Станојевић је због полагања испита превалио више од 1.000 километара, колико је Зворник удаљен од Белинцоне у Швајцарској, гдје привремено живи с породицом.

ИСПИТ ПОЛОЖИЛЕ И ДВИЈЕ ДАМЕ

- Кад се нешто воли, онда ништа није тешко. Дуго сам чекао овај тренутак да положим - каже Станојевић, који је са 16 година био најмлађи кандидат на овом полагању.

Са оцем Славишом, иначе познатим ловцем у овом дијелу Српске али и шире, Дејан је, додаје, осјетио све чари и љепоту ловачког позива, боравећи у ловиштима регије Бирач, Романије, Рогатице и на другим ловним теренима.

На полагању ловачког испита затекли смо и двије даме: Драгану Јермеић из Црњелова код Бијељине и Лејлу Захировић из Скочића код Зворника. Кажу да ће њихова мисија у лову прије свега бити брига о дивљачи и природним богатствима. У регији Бирач има више од 2.000 ловаца, а како каже председник Савјета ове регије Видоје Зарић, посљедњих година расте тренд чланства у овдашњих девет удружења.

Тешки временски услови и далек пут нису поколебали госте у намери да посјете старе пријатеље, евоцирају успомене, продубе пријатељства и стекну нова

ПИШЕ: МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

У Ловачком удружењу "Варда" из Рудог средина децембра је традиционално резервисана за лов и дружење са гостима, побратимима из Ловачког друштва "Сремац" из Сремског Јарка и "Семберија" из Бијељине, па је тако било и крајем 2017.

Ова дружења су ушла у четврту деценију. Тешки временски услови и далек пут нису поколебали госте у намери да посјете старе пријатеље. Многи од њих су директно са посла кренули пут Рудог. Иако су гости били видно уморни, они су се са домаћинима већ прво вече дружили до дубоко у ноћ, препричавајући приче из скорашњих одлазака у лов. Добра храна и понека чаша пића нашли су се на столу тек да расположење буде на нивоу. То вече пао је договор о сутрашњем лову и распореду ловаца. Гости из Срема су коначили код својих домаћина - побратима.

- Овакав вид дружења је веома ре-
дак у данашње време и практикују га
углавном ловци. На овај начин везе
међу људима се продубљују. Разлог за
дружење није само лов, већ се побратимима помажу као истински пријатељи - каже председник ЛУ "Сремац" из Јарка и потпредседник ЛИС Србије Милан Ковачевић.

**ОДСТРИЈЕЉЕНА
ДВА КАПИТАЛНА
ПРИМЈЕРКА ДИВЉЕ
СВИЊЕ И ЈЕДНА ЛИСИЦА**

Трг слободе био је зборно мјесто на које су домаћи ловци дошли са својим гостима. Киша која је падала пријетила је да поквари лов и расположење ловаца. Након пића добродошлице у оближњем хотелу, вријеме се ипак поправило. Прије поласка према планини Ревање ловце је поздравио Драган Павловић, председник ЛУ "Варда". Уз ријечи добродошлице присутним ловцима и пријатељима лова саопштени су детаљи предстојеће ловне активности. Посебно је скренута пажња на поштовање мјера безбједности. Лов

ПОБРАТИМИ ИЗ СРЕМА И БИЈЕЉИНЕ У ГОСТИМА КОД ЛОВАЦА ИЗ РУДОГ

Начета четврта деценија дружења

дивље свиње пригоном је почео према раније утврђеном плану и распореду. Веома тежак планински терен није представљао велику препреку за "ловце из равнице", жељне дружења и одстрела увијек атрактивне "црне" дивљачи.

- Сам пригон трајао је три сата. Ишли смо из три различита правца према ловцима који су били распоре-

ђени на чекама. Вријеме за подизање дивљачи није нам баш ишло на руку, али добро обучени пси су добро одрадили посао. Прилика за гађање није било пуно. Без обзира на све околности, одстријељена су два капитална примјерка дивље свиње и једна лисица - каже ловочувар у "Варди" Миле Танасковић.

Након успјешног лова организо-

вано је заједничко фотографисање на тргу и ручак у Градској галерији. За добру атмосферу побринуо се локални бенд, а своје умијеће пјевања показали су и веома расположени ловци. Присутнима су се обратили председници удружења, који су се у својим говорима осврнули на протекли лов и дружење.

- Ево већ више од тридесет годи-

на окупљамо се и у Рудом и у Сремском Јарку. Посебно желим да захвалим нашим побратимима на гостопримству. Такође нам је драго што смо се дружили са нашим комисијама из Бијељине. Честитам стрелцима на ловачкој срећи. До скорог виђења! У то име живели у здрављу - истакао је Ковачевић.

Након ручка ловци из Бијељине су обишли Андрићград и мост Мехмед-паше Соколовића. Сутрадан, и поред тешких временских услова, ловци су изашли на терен планине Вихра. Снежиг који је непрестано падао сакрио је трагове дивљих свиња. Ипак, пси су успјели да их пронађу и покрену дивљач и у овим тешким условима. Овог пута ловачка срећа није била наклоњена ловцима Бијељине и Рудог, те су остали без улова. Добро промрзли и мокри, окупали су се у топлој ловачкој кући и уз кувано вино препричавали доживљаје из

лова.

Посебне утиске имао је Душан Стојановић, који је из Њемачке дошао у лов у Рудо.

СТОЈАНОВИЋ ИЗ ЊЕМАЧКЕ ДОШАО У ЛОВ

- Ово је прелијепо искуство. Требаће ми времена да резимирам све што сам доживио у ова три дана. Терен по којем смо се кретали је изузетно тежак. Природа је предивна. Дугујемо велику захвалност домаћинима и надам се да ћемо се и убудуће дружити и продубити наша пријатељства - закључио је Стојановић.

Први мрак је наговјестио да се стари пријатељи морају растати и вратити редовним обавезама. Договорена су нова дружења и планиран лов на патке.

Комисија за оцјену трофеја ЛУ "Варда" Рудо

Руке пуне посла и квалитетних трофеја

Протекла година као да је погодвала дивљим свињама, којих и на подручју општине Рудо има у великом броју. Ипак, правилним газдовањем њихова популација се одржава на нормалном нивоу.

Поред планског одстрела, постављена је и једна аутоматска хранилица која, уз приручне, обезбјеђује храну за ову дивљач у најкритичнијем дијелу године. Предсједник удружења и предсједник Комисије за оцјену трофеја Драган Павловић истиче да сезона лова на дивље свиње протиче по плану одстрела и нада се да ће план бити испуњен до краја сезоне. Ловочувар Миле Танасковић каже да је до сада одстријелено 47 јединки, а од тога 13 вепрова. Срђан Миковић, члан комисије и предсједник Скупштине, саопштио нам је да су најбоље оцијењени трофеј кљове вепра са 115,15 ПИЦ поена, којег је одстријели Раде Анђић у ревиру

планине Ревање, која је позната по веома квалитетним трофејима ове дивљачи. Анђићу, који важи за изузетно доброг стријелца, ово је само још један од трофеја који се налазе "у медаљи". Како каже, највише их је одстријелио из ловачког карабина М70 калибра .30-06 произведеног у "Црвеној застави". Додаје да су вепра који је имао око 180 килограма, на чеку на којој се налазио, дотјерала два ловачка пса. По оглашавању паса одмах је знао да се ради о дивљој свињи. Вепра је угледао на око 120 метара. Пси су га гонили право на искусног стријелца. Један прецизан хитац био је довољан да га заустави и да падне у "ватри". На крају, наводи да је за одстрел дивље свиње, а посебно капиталног вепра, неопходно прије свега велико стрпљење. Комисија за оцјену трофеја ЛУ "Варда" састаје се редовно, према утврђеном плану и правилнику.

М. П.

КОЗЛУЧКИ "СОКО" НАСТАВЉА ТРАДИЦИЈУ ДРУЖЕЊА СА СВОЈИМ НАЈСТАРИЈИМ ЧЛАНОВ

Окупљањем и заједничким ловом желимо да нашим старим ловцима укажемо пажњу, али и да оживимо успомене и сјећања на минуле године, каже Стевић

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Пажња људима који пуним срцем живе за лов

Пред крај године ЛУ "Соко" из Козлука окупило је ловце ветеране на једнодневни лов и дружење. Најстарији ловци, њих око 40, дошли су у Тршић како би учествовали у овом традиционалном скупу кога организује најмасовнија ловачка организација у регији Бирач.

Пристигли из свих девет секција, заслужни и почасни ловци, поједини с бременом година, нису крили задовољство што су поново заједно. Миливоје Петровић из Пилице закорачио је у девету деценију живота.

- Ловац сам од 1970. године и још с пушком око рамена прошетам ловиштем. Оваква дружења нама старим ловцима много значе да се видимо и оживимо успомене - казује чика Миливоје.

Поред Петровића, из секције Пилица, стигли су и ветерани Боровоје Рикић, Јездо Поповић, Драгомир Симић, Славко Јуросевић и Зоран Радосављевић.

- Почасни сам члан ЛУ "Соко" већ шест година. У ловачкој каријери која траје од 1980. године највише сам волио да ловим фазане - истиче Драгомир Симић.

По ловачким успоменама, са својим колегама, пребира и Остоја Стевановић из Паћина.

- Живот сам посветио лову. Међу ловцима имам велики број пријатеља, тако да су мени као браћа. Највише сам волио да ловим лисице, у сезони се знало одстријелити и по 20 комада. Драго ми је да млади настављају нашим стазама - казује Стевановић, иза

кога је 45 година стажа.

Када је 1974. године постао ловац, Миливоје-Мишо Мићић, имао је 28 година. Сада у другој половини седме деценије живота за лов га вежу бројне успомене.

- Имао сам доста успеха, али највише сам волио добро друштво - каже Мићић, подсјећајући како су својевремено из његове куће у Роћевићима, групе ловаца одлазиле у оближње ловиште на срнећу дивљач по којој је био препознатљив овај крај.

Миливоје посљедње три године не иде у шуму, не држи више ни керове, само кад је лијепо вријеме, ради сопственог задовољства, каже прошета по предивним крајолицима Баракловине, предјела гдје му се

ТРАДИЦИЈА

Главни лововођа Милан Стјепановић каже да задњих шест година ЛУ "Соко" организује лов за своје најстарије чланове.

- Овог пута одлучили смо да наше ветеране окупимо у Тршићу, на терену ловне секције гдје је богато ловиште. У пријеподневним сатима организован је лов, гдје су наши заслужни и почасни ловци показали своје ловачке способности. На "виску" је било неколико фазана и једна лисица - хвали умијеће својих старијих колега Стјепановић.

ИМА

Традиција испоштована и ове године

ФОТО: М. ЛАЗАРЕВИЋ

налази породична кућа.

На дружење ветерана из Горњег Шепка стигао је и Вехид Хамзић са својим колегама Хасибом Муминовићем и Пашагом Омеровићем.

- Данас ми је посебан дан. Волим добро друштво и управо због природе и дружења сам постао ловац прије скоро четири деценије - истиче Вехид, поносан што су и три његова сина ловци.

Из сусједног Доњег Шепка је Милосав-Мићо Лазаревић, из породице гдје се такође, с кољена на кољено, преносила ловачка традиција. Отац Вуло био је угледни ловац у овом дијелу зворничке општине, а и син Сениша је у истим водама.

ВETERАНИ ЕВОЦИРАЛИ ДРАГЕ УСПОМЕНЕ

- За овакве сусрете се живи. Ми смо истински поборници дружења, пријатељства, лијепе ријечи - казује популарни Зебец, коме је посебна специјалност лов на лисице.

Са ветеранима су се дружили и чланови руководства ЛУ "Соко", те предсједници секција.

Предсједник, главни лововођа и секретар Раде Стевић, Милан Стјепановић и Вујо Лазаревић указали су сву пажњу својим старијим колегама, показујући и на овај начин поштовање према људима који су, својом богатом каријером, у значајној мјери обиљежили рад и активности козлукког удружења.

ЧЕТИРИ ПРЕДСЈЕДНИКА

ФОТО: М. ЛАЗАРЕВИЋ

Четири предсједника "Сокола"

Скупу заслужних и почасних ловаца присуствовала су и четири предсједника ЛУ "Соко" - Здравко Илић, Остоја Стевановић, Зоран Радосављевић и Раде Стевић. Илић је предсједавао у периоду од 1996. до 2004. и од 2008. до 2012. године, Стевановић био на челу од 2004. до 2008. године, а Радосављевић од 2012. до 2017. године. Од марта прошле године предсједник је Стевић, дугогодишњи ловац из Рођевића.

- Наши почасни и заслужни чланови су подарили свој животни и ловачки вијек нашем удружењу да будемо једна снага на овом подручју. Овим окупљањем желимо да им прије свега укажемо пажњу, али и да оживимо успомене и сјећања на минуле године и да покажемо људима који пуним срцем живе за лов да нису заборављени - рекао је Стевић, напомињући да 60 ловаца у овом удружењу има статус почасног и заслужног члана.

Ловачка група
Рашево

ЛОВАЧКА ГРУПА РАШЕВО

Успјешни ловци, добри пријатељи

У Рашеву, селу на размеђу између општина Милићи и Зворник, дјелује веома активна група ловаца која припада ЛУ "Комић" из Милића.

Ријеч је о мултиетничкој групи од 28 ловаца, међу којима су Бошњаци, Срби и један Хрват.

Груповођа Џемил Мустафић каже да ова дружина ловаца служи за примјер како у активностима, тако и у његовању добрих међуљудских односа.

- У нашој групи су истински љубитељи лова, природе и дру-

жења. Највећи број нас је из Рашева, али имамо и неколико чланова из зворничке општине, прије свега из ловне секције Челопек - истиче Мустафић.

Додаје да су у протеклој ловној сезони одстријелили четири дивље свиње, међу којима се издваја "дивљак" од око 200 килограма. Био је то трофејни примјерак који се посређио ловцу Фахрудину Мустафићу. Срећне руке били су и Мустафа Јашаревић и Мићо Васиљевић.

М. Ј.

ЛОВАЧКА СЕКЦИЈА МАГНОЈЕВИЋ ИСКОПАН БУНАР ЗА КУЋУ

У ловачкој секцији Магнојевић која је у саставу ловачког удружења "Семберија" из Бијељине у децембру је ископан бунар са питком водом који ће снабдијевати репрезентативан ловачки дом.

Овај подмајевички крај је скоро безводан, али мајстори су открили жилу и бушењем пронашли воду на дубини од око 50 метара. Радови и материјал су коштали 8.000 марака, а по налоску воде организован је и заједнички ручак да се почасте бунаријије из Црњелова. Ова секција броји тридесетак чланова, а поред функционалне ловачке куће изграђено је и прихватилиште за фазане.

М. Б.

ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ "БОРИК" ПРЊАВОР БОРБА СА ПРЕДАТОРИМА

ПРЊАВОР - Ловци прњаворског удружења "Борик" организовале до краја ловне сезоне, која завршава крајем фебруара, интензивнији лов на предаторе. Забрињава све већа појава лисица, код којих је откривена болест шуге, а ловци су ове зиме устријелили седам шакала, крволочне животиње која нападају стада оваца.

- Шакали су, претпостављамо, стигли са друге стране ријеке Саве, из Хрватске и настанили се на нашем подручју. Брзо се размножавају, па угрожавају и ловишта сусједних општина - рекао је секретар удружења "Борик" Душко Миоданић.

Б. Р.

Царски Лов

ПРИРЕДИО: ДРАГАН МИЈОВИЋ
trijavora@gmail.com

елики дворски ловови и начини њиховог организовања у разним европским државама средњег вијека били су веома слични, но нису сви ти ловови провођени са истом масовношћу и помпом, наравно то је директно зависило од снаге одређене државе и престижа њеног владара. Стефан Душан, односно „Вољом Божијом, благоверни и христољубиви цар Србљем и Грком и земље поморске и всему дису (западу)“, како је званично гласила његова титула, би прозван и

СИЛНИ због импресивних побједа његове војске коју је у биткама лично предводио, био је један од најмоћнијих владара ондашње Европе. Државу му омеђаваше Дунав, Јадранско, Јонско и Егејско море. Овај цар-вitez и законодавац био је изузетно маркантна појава, висок преко 210 цм, а његов пехар, који се и сада чува, „вата“ два литра вина. Хроничар бљежи „Душан је био леп мушкарац, веома висок и необично развијен, изазивао је дивљење самом својом појавом. Био је одличан војник и лично веома храбар, достојан лозе Немањића.“

Ево како припрему за један лов

Српског Цара Душана описује др Владан Ђорђевић у

свесци „Отаџбине“ из 1875. године, што је устави одломак из његовог романа „Стефан Душан“.

„Када владалац хоће да иде у лов, још дан-два раније чине се припреме, а онога дана када се пође, цела је пратња била на окупу. Ту су војводе и дворјани, ту су телохранитељи и служитељи, спремни ловачки ножеви, оштри мачеви и лака копча, лукови и тетиве са тулама пуних стрела. На дворушка и штектање са пасом, кликтање соколова, а кад трубе затреш-

Паја Јовановић: Крунисање цара Душана

те сваки је на свом месту. Напред јашу четири трубача са првеним баретима окићеним белим перјем, са модрим кантушима, црвеним клашњама и зеленим напришњашма, сва четири на белим коњима са опремом од црвене коже. Трубе су дугачке и са сваке виси по црвена заставица дугачка колико и труба, у средини је на свакој заставици извезен бели орао Душанов. За њима марширају три оделења војника:

Прво оделење – пешаци, наоружани мачем и овалним штитом на левој руци. Од хаљина имају жућкаст прелук, ишаран црвеним бобишама, а преко оклопа који им је покривао и трбух, црвене клашње са модрим пругама које на цволикама беху покривене оклопним утлагама.

Друго оделење – коплјаници са ниским округлим шлемовима који позади покриваху цели потиљак, са кантушима и клашњама вишневе чохе, са грудним оклопима, са дугачким добро окованим потешким кошљем на левом рамену. Та копља имају на једном крају кратак шиљак од гвожђа за забадање у земљу, а на врху беше крст од „нацака“ и „миздрака“ за бодњу, раздирање и „млаћење“.

Треће оделење – дворски стрелци са првеним капима, белим везним кантушима и првеним клашњама, на прима, на леђима укрштаху им се танки ремени о којима је висила лево широка, пљосната, на гитар налик извезена канија за стреле, а десно кратак нож који је обично гуран

на леђа. У десној руци носили су лук.

Иза стрелапа јахала су млада српска властела на својим помамним атовима у својој сјајној опреми. Сваки је на глави имао шлем на коме је обично био његов грб. Од врата па до врха стопала имају панцирске кошуље и клашње. Преко панцира спуштала се чохана долама на којој је на прима и скутовима такође био извезен грб. Коњи им беху покривени чохом готово до копита, а такође им врат и глава беху одевени у чоху. Само очи и уста коња беху слободни, а узда и седло беху намештени преко тог покрива. Седла се одликоваху врло дугим јабукама и наслонима. И по тој коњској хаљини беху извезени небројени грбови. Поред њихових коња иђаху њихове двордржице носећи им штитове.

Најзад ето и самог Цара Душана на његовом поноситом ату који беше покривен скупопеним покровцем на коме беше златом извезен Немањинки орао са скиптром и светском куглом у једној, а са два кринова цвета у другој канци.

Млади краљ имађаше на глави калпак са челенком у којој се блистало драго камење и перјаница од соколовог перја. На раменима му беше плашт од црвена аксамита са „бисерним партоми“, а постављен хермелином, на цару беше кантуш од атласа са гранама и колутовима од бисера којим беше и цела хаљина извезена. Клашње му беху од пандуре, некаква ткива које је по скупоћи и финоћи долазило одмах из аксамита. Што од одећа не беше постављено самурвином или рисовином, то је било

Десанка Максимовић, о царевом лову:

У свако доба зоре летње да су спремни соколи и хртови, код цар усхте с властелом да лови, да се крене још за росе и хлада докле нису утве златокриле на језеру скривеном у арише месечину са воде розагале, док се сове од дана нису скриле, а на сунце изашле камењарке, док земља ко дете окупано дише, док не навуку оклопе фазани, док се креје не стану да облаче, док јелен рогове не размрси Из грања под којим је преноћио, док рис не наоштри канце.

Да се царски гости и поклисари, туђа властела на двору затечена у лов зову, и царевић и пресветла царица, која ме је пратила и на војсци, међу властелом да буду у лову

постављено првеним сандалом. Пупад од златне жице којима му кантуш беше искићен на прима, појас од златних верига на плавој свили, балчак од мача, канија самог мача, све се то сјајило и преливало у стотину боја, јер све то беше начичкано рубинима, сафирима, смарагдима и тиркизима.

За краљем јаше нека грдна људина, сав у оклопу. То је био вођ Душанове славне алеманске чете најамника. Око младог краља и за њим налазаше се цела његова обична свита: дворник, постелник, коњушар, први ловац, псетар, соколар, штитноша, убрусар, пехарник, бан и дијак (секретар) и још двордржица. Као позадина тој ловачкој војсци јахала је алеманска чета тешких оклопника“.

Кад је српска властела овако ловила почетком XIV вијека свакако би и српска држава и њена ловна традиција, током времена ишла укорак са напредним европским државама, да балкан нису запосјели Турци, па се морало чекати све до Карађорђа да Срби могу опет слободно ловити на својој земљи.

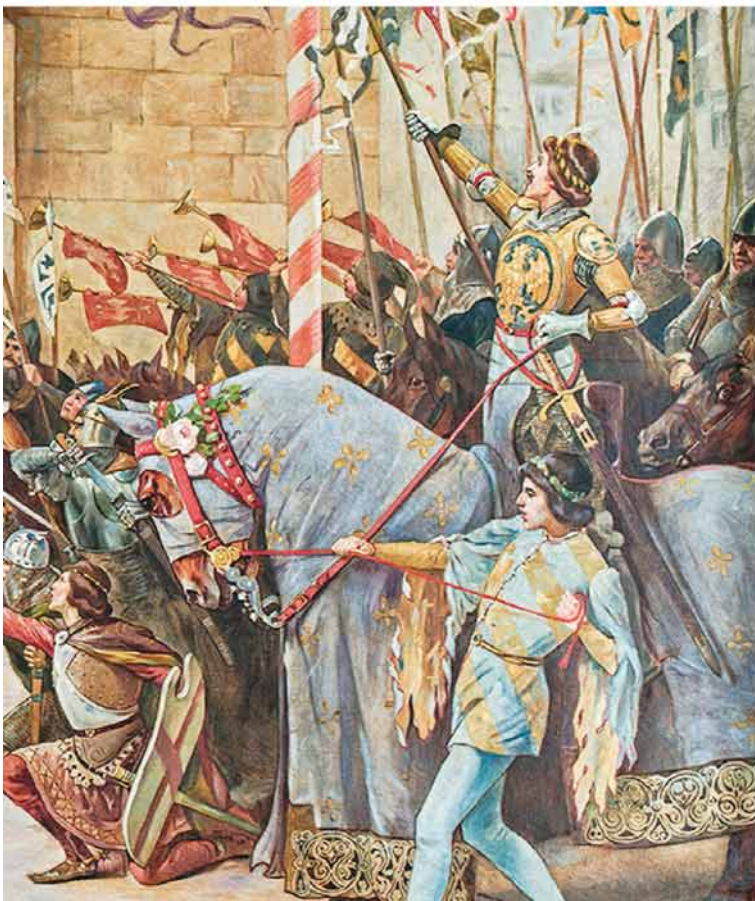

др Владан Ђорђевић

Др Владан Ђорђевић, научник, хуманиста и књижевник, те дипломата и политичар, спада у ред најзначајнијих Срба свога времена. Рођен је у Београду на празник Ваведена 1844.год. Седом година касније његов отац Ђорђе отвара у Сарајеву прву модерну апотеку „Јевропског типа“, а малог Владана уписује у „српску школу“ при Црквеној општини сарајевској, код чувеног и даровитог учитеља Александра Шушљаковића, једног од ријетких истинских интелектуалаца у тадашњој Босни. Владан ће потом школовање наставити у Београду а затим у Бечу, гдје ће и докторирати медицину. Побројају само најкрупније чињенице из његове пребогате биографије: један је од покретача Уједињене омладине српске, оснивач Српског лекарског друштва и Српског црвеног крста, оснивач и начелник Војног санитета, градоначелник Београда, амбасадор, министар у више Српских влада и коначно председник Владе код двојице српских краљева. Поред свега побројано, уз сталну љекарску праксу, стигао је бити један од најплоднијих књижевника своје генерације.

Д. М.

На овогодишњем издању "Shot Showa" у Лас Вегасу њемачки произвођач представио потпуно нови универзални карабин намијењен до сада најширем спектру корисника

ПИШЕ: ДРАШКО
ДРАГОСАВЉЕВИЋ
lovacken@gmail.com

На овогодишњем издању "Shot Showa", највећег и најважнијег оружарског сајма на свијету, одржаног од 23. до 26. јануара у Лас Вегасу, њемачки гигант "Маузер" представио је потпуно нови универзални карабин намијењен до сада најширем спектру ловачких и спортских корисника.

"Маузер" је на тржиште избацио карабин вишеструке намјене, који ће у руке бројних ловаца, али и рекреативних стријелаца, фармера, ловочувара, авантуриста, истраживача и љубитеља природе, којима је потребно једноставно и практично оружје за сваку прилику, донијети бескомпромисни квалитет, прецизност, неприкосновену поузданост, безбједност и издржљивост далеко скупљих модела из "Маузерових" ударних серија М98, М03 и М12, али по више него прихватљивој цијени.

Наиме, посједовање оригиналног њемачког ловног карабина марке "Mauser Jagdwaffen GmbH" за многе ловце и стријелце због високе цијене

годинама је било пушта жеља. Захваљујућ и новом оружју ознаке М18 та жеља постала је стварношћу.

Као све друге пушке овог угледног бренда, М18 са пуним правом носи "Маузеров" лого и плод је традиције, искуства и примјене врхунских технологија, али и пажљивог ослушкивања захтјева свих корисника, па ово једноставно оружје, аскетских линија, представља повратак коријенима, односно времену у којем спортско-ловачке "маузерке" нису биле само оружје привилегованих. За нову пушку изабрано је и ново прикладно име - "народна".

ЊЕМАЧКИ ГИГАНТ У ЛАС ВЕГАСУ ПРЕДСТАВИО НОВИ КАРАБИН

"Народни маузер" УНИВЕРЗАЛНА ПУШКА ЗА СВЕ ПРИЛИКЕ

За вријеме бивше СФРЈ епитет правога народног аутомобила имао је популарни "фићо" ("застава 750"), производ крагујевачке фабрике "Застава". Могли су га себи приуштити скоро сви - посједовала га је свака друга породица, био је "национална класа", а предзнак истинског народног аутомобила није му могао у потпуности преузети не само "југо 45", већ ниједан други модел чувене српске фабрике која је до данас остала. Наиме, "фићо", који се одавно

брике са њемачким гигантом "Маузер". Том приликом је речено да се српско војничко оружје "маузер-миловановић М.1880" у своје вријеме сматрало најбољим на свијету, да је српски народ кроз историју више пута изборио слободу управо у пјесмама опјеваним пушкама "маузер" те да су сви ловачки "маузери" настали на првобитној војничкој основи. Ако узмемо у обзир све наведене чињенице и додамо да се пушке чувеног система "маузер М98" у Србији производе скоро цијели вијек - с правом се може закључити да карабин "застава модел 70" представља праву народну пушку код нас, тим прије јер се може набавити по ниској цијени.

Компанија "Маузер" је дакле маркетиншки врло промишљено изабрала назив за своје ново чедо, симболично га назвавши "M18 Volkswaffe" (народно оружје), с обзиром на то да је ријеч о пушкама, како каже слоган, "за све људе у свим приликама". Назив "народни" у први мах непогрешиво асоцира на историју и филозофију њемачког произвођача аутомобила "Фолксваген", што свакако није случајно, међутим мање је познато да је тај назив давно користило "Маузер", односно њемачка оружарска индустрија. Али, кренимо редом.

Нужда је мајка инвенције

Прије него што пређемо на опис новог "народног маузера М18", а знајући да се о фабрици "Маузер" већ доста тога зна, споменућемо неколико занимљивих и поучних историјских чињеница - искључиво развоја науке и технологије ради. Пред капитулацију у Другом свјетском рату, Нијемци су примјенили нарочит

НАРОДНИ КАРАБИН "МАУЗЕР М18" ДОНОСИ НАЈБОЉЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ КАРАБИНА М98, М03 И М12 ПО ДАЛЕКО НИЖОЈ ЦИЈЕНИ

концепт последње одбране, који је подразумевао регрутовање и наоружавање практично необученог становништва специјално конструисаним "народним" оружјем - врло јефтиним и једноставним за масовну производњу и употребу. Али, оно што је у почетку било изнуђено ратно рјешење, односно јефтино и упрошћено оружје, у будућности ће постати стандард. Како је њемачка оружарска индустрија била добрим дијелом уништена савезничким бомбардовањем, а потреба за оружјем огромна, очајнички се трагало за новим конструкцијама и начинима производње који не захтијевају развијену индустријску базу већ примјену једноставних машина и необучене

радне снаге. Да је нужда мајка инвенције у овим околностима ће показати читав низ различитих проналазака и иновација у свим областима наоружања, од стрелачког оружја па све до авиона.

Из тог времена познати су различити експерименти са развијањем и увођењем технологије пресованих (штампаних) лимова, која битно појефтиније и поједностављује производњу оружја. У те пројекте били су укључени сви важнији њемачки произвођачи, а изузетак није ни "Маузер", који је, на примјер, развио специјални народни пиштољ "Volkspistol" (верзија пиштоља "маузер ХСц" израђена од пресованог лима) и производио народни карабин "Volkskarabiner VK98" (максимално појефтинјена и поједностављена верзија карабина 98К).

Један од стручњака у фабрици "Маузер" задужен за развој таквог оружја био је Лудвиг Фолгримлер, творац последње јуришне пушке Трећег рајха "штурмгевер 45". Своја знања послје рата ставио је на ра-

"MAUSER VOLKSWAFFE"

- технички подаци

Калибар: .308, .30-06; произвођач за текућу годину најављује стандардних (.243 Win. и .270 Win.) и "магнум" калибара (7 мм Рем. и .300 Win.)

Дужина цијеви: 56 цм за стандардне и 62 цм за "магнум" калибре

Укупна дужина: 106 цм за стандардне и 112 за "магнум" калибре

Маса: 2,9 за стандардне и 3,0 кг за "магнум" калибре

Капацитет оквира: 5+1

Нишани: отворени

Кундак: Полимер (са меканим инсертима за бољи хват)

не производи, вриједио је и пружао више него што је коштао. Слично је и са ловачким карабинима произведеним у Заводима "Црвена застава".

Прошле године смо у "Ловачким новинама" детаљно представили историјат и развојни пут најзаступљенијег ловачког карабина на нашим просторима, "застава модел 70", кроз занимљиву причу о српској традицији и нераскидивој историјској повезаности крагујевачке фа-

је да "Маузер" неће гарантовати нешто без покрића све и да је ријеч о подразумеваној прецизности ловачких карабина од око 1,5 MOA.

Затварач

На челу затварача налазе се три бравећа бријега који браве директно у цијев, затим нови поједностављени тип извлакача и специјални двоструки клипни избацач (као на AP15, али двоструки - један наспрам другог). Ово рјешење безбједно усмјерава и избацује чауре чак и код врло ниско постављене оптике. Тиме је систем обезбијеђен од нежељене ситуације у којој неизбачена чаура блокира пут при убацивању свјежег метка у цијев.

Ударач се и даље записује при подизању ручице затварача, односно при отварању пушке (што је одлика система М98, за разлику од на примјер "Lee-Enfielda") и све то иде врло глатко, брзо и под малим углом, а саобраћање тијела затварача кроз сандук при репетирању одвија се као по маслацу. Тијело затварача има уздужне канелуре. Ударач вири у запетом положају са задње стране спојнице затварача - то је индикатор запетости. Редизајниран је, али задржан карактеристични вијенац са предње стране спојнице. Он служи да у случају прскања чауре заштити стријелца од продора барутних гасова према лицу.

Тростепена кочница

Бочна тростепена кочница сигурно кочи окидачки склоп и пласирана је са десне стране сандука, иза ручице затварача. Ангажовање крилца кочнице је тихо, али са јасно одређене три позиције. Са лијеве стране, утопљен у сандук, налази се устављач затварача. Обарач је подесив, од 0,95 до 1,5 килограма.

Кундак

Кундак је израђен од црног, синтетичког, врло отпорног материјала и на себи има два мекана инсерта у зони пиштољског руковања и поткундака. Изведен је заједно са

штитником обарача. Гумени одбојник заправо је поклопац мини-бункера у шуљбини кундака, гдје корисник може спаковати прибор за чишћење, итд.

СРПСКИ ЛОВАЧКИ КАРАБИН "ЗАСТАВА" МОДЕЛ 70 - НАРОДНА ПУШКА КОД НАС

Оквир је израђен од полимера и прима пет метака у бифиларном распореду. Утврђивач оквира утопљен је у кундак (осигуран од нежељеног ангажовања) са предње стране дна оквира.

Српски ловачки карабин "застава модел 70" - народна пушка код нас

Тренутна цијена "народног маузера М18" у Америци износи 699 долара, али он вреди далеко више од те цијене - чак поставља нове стандарде. Најприближнији српски пандан њемачком "народном М18" био би крагујевачки карабин "застава М70ПС" ("Polymer Stock") опремљен црним полимерским кундаком са меканим умецима.

Ловачки карабин "застава модел 70" је епитет "народни" поште-но заслужио и понио захваљујући

неприкосновеној поузданости, квалитету материјала и дуговјечности, али и доступношћу свакоме (симболична цијена основне варијанте). Крагујевачка "Застава" је крајем прошле декаде усавршила и осавременила систем М98 те увела карабин М 808, али "модел 70" се и даље производи па ће још дуго остати народни карабин, а многи млади ловци наслиједиће га од старијих и још дуго ловити њиме. Српски карабин се већ одлично продаје у Америци.

Њемачка фирма "Маузер", идејни творац ових пушака, током годи-

на је постепено поједноставила систем М98, са жељом да појефтини производњу, а крагујевачки карабини су у основи остали непромијењени, те се и даље праве на старински, скупи начин. "Маузер М18" ће највероватније бити добро прихваћен и од овдашњих ловаца, ако се појави на домаћем тржишту. Никако не треба сумњати у његов квалитет и перформансе. Како било, "маузери" свих система, варијаната и произвођача остају убједљиво најбољи и најпопуларнији карабини у свим свјетским ловиштима.

sve za lov

www.torzokom.com

DOO TORZOKOM
PRIJEDOR

Torzokom d.o.o. u svojoj ponudi posjeduje kompletan program lovačke opreme od karabina i sačmarica do municije, optika.

Brendovi koje zastupamo su:

Browning	Winchester	Sauer	Tikka	Nikon	Baikal
Aimpoint	Meopta	Sako	Mirage	Zeiss	
Norma		Bellot	RC	Rio	Rottweil

Uvjerite se sami u kvalitet proizvoda namijenjenih lovu u našoj ponudi, koju razvijamo još od 2000. godine.

Sjedište firme:	Tel. +387 52 243 890
Mitropolita P. Zimonjića C-3	Fax: +387 52 243 891
Prodavnica br. 4	Mob. +387 65 779 799
Ul. Kralja Petra I oslobodioca bb	+387 65 956 663
79101 Prijedor	e-mail: torzokom@gmail.com

И у нашим
ловиштима
често се срећу
карабини
"Fox" у овом
малом калибру
ивичног паљења

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

У вријеме када је настао, метак калибра .22 Hornet био је најпрецизнији малокалибарски метак и врло брзо је прихваћен од ловаца на дивљач величине лисице и шакала, али и као такмичарски метак. Снажнији и бољих балистичких перформанси од метака .22 WMR и .17 HMR, .22 Hornet своју популарност дуговао је и чињеници да је централног, а не ивичног паљења као поменута два калибра.

Развијен је од стране неколико америчких ентузијаста и конструктора "wildcat" калибра 1920-их година, када је било веома популарно експериментисати са муницијом необичних карактеристика и различитим зрнима и пуњењима.

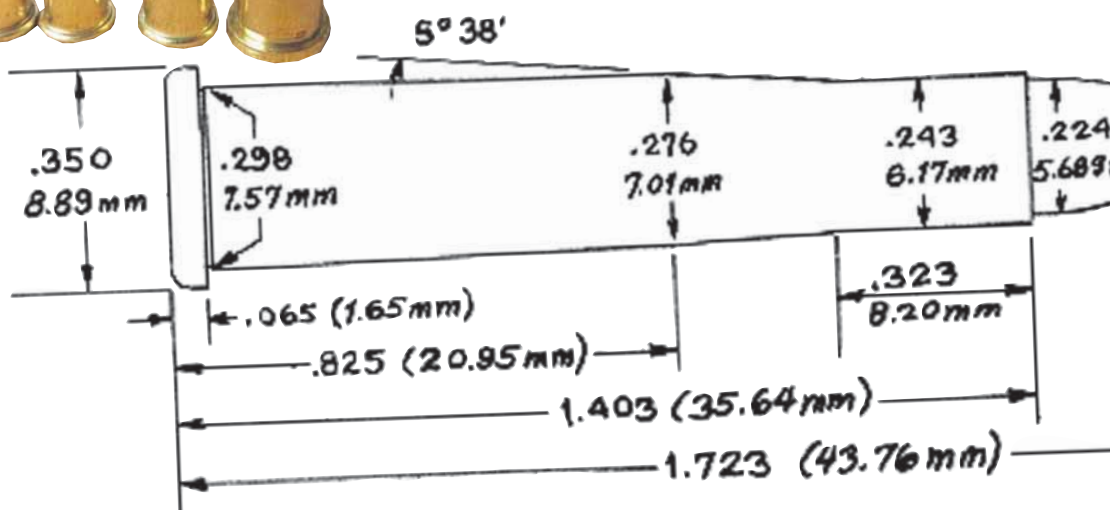

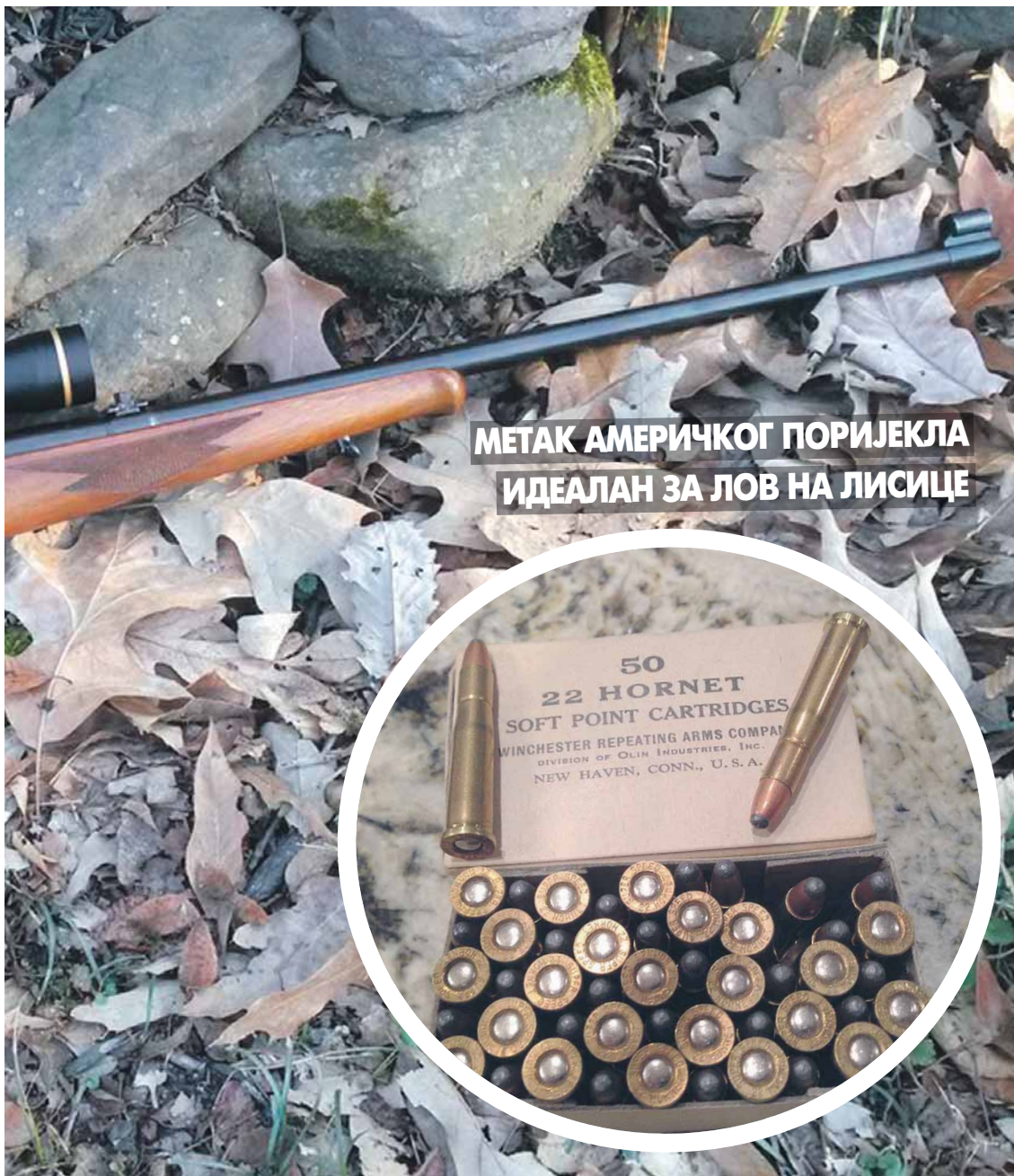
**РАЗВИЈЕН
ОД КОНСТРУКТОРА
"WILDCAT" КАЛИБАРА
И БРЗО ПУШТЕН
У ПРОИЗВОДЊУ**

Метак .22 Hornet је званично увео и представио "Винчестер" 1930. године, а његов настанак веже се највише за име Townsenda Whelena, ловца, војника, авантуриста и оружарског ентузијасте. Whelen је за почетак развио властиту конструкцију зрна калибра .223

Опасан "с"

МЕТАК АМЕРИЧКОГ ПОРИЈЕКЛА ИДЕАЛАН ЗА ЛОВ НА ЛИСИЦЕ

НАСТАО 1930. ГОДИНЕ

Након спроведених тестова показало се да је .22 Hornet најпрецизнији пушчани метак централног паљења који је фабрика "Винчестер" икада тестирала и тај метак је врло брзо уведен у серијску производњу а на тржиште су избачене двије лабораторије: једна са меким оловним огољеним врхом, а друга са шупљим врхом - оба метка имала су почетну брзину од 2.500 фпс.

Перформансе

Метак .22 Hornet не само да је изузетно прецизан већ и више него пријатан за пуцање јер производи врло мек трзај. Његова европска ознака је 5.6x35ммР ("Р" је ознака пуне ивице чауре, али треба још једном рећи да је овај метак централног а не ивичног паљења). "Први партизан" из Ужица и даље производи ову муницију иако она није више економична и широко прихваћена каква је била у вријеме настанка. Из балистичке таблице за фабрички ППУ метак .22 Hornet са зрном меког врха масе 2,90 г види се да балистичка кривуља то јест путања на 100 метара има пад од 16,9 цм, а на 250 метара већ 49 цм, из чега проистиче да је ефикасни домет 150 метара гдје ово мало зрно има брзину 472 м/с и енергију 325 пула.

Већина озбиљнијих свјетских произвођача муниције данас нуди овај метак са зрнима меког или шупљег врха масе 2,2, 2,3, 2,9 или 3 грама и почетних брзина обично у распону од 760 до 940 м/с док је енергија на устима цијеви око 950 Ј (брзина и енергија зрна знатно су мање када се ова муниција испуљује из крањих цијеви).

Њиме се врло успјешно лове

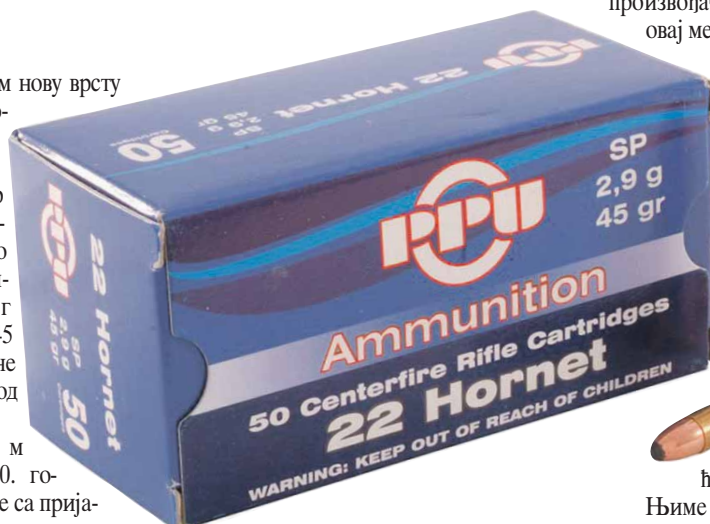
тршљенов" лет

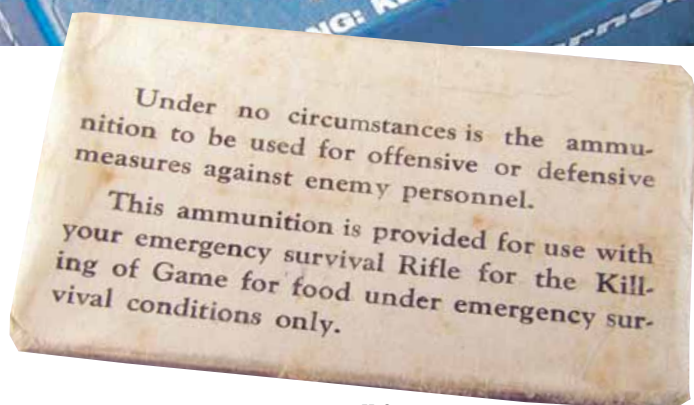
тако што је кошулицу израдио од обичне чауре метка калибра .22лр.

Новоразвијену муницију тестирао је на 100 и 200 јарди гдје је добио врло уске групе (не веће групе од два инча на 200 јарди) што је био изузетан резултат. Међутим, конструктор је жељео још боље перформансе и незадовољан барутом DuPont ознаке 1204, примијенио је нови тип пуњења. Наговорио је своје колеге из фирме "Hercules Powder Co" да

развију сасвим нову врсту барута. Тај нови барут имао је ознаку "2.400" јер је имао способност да зрно тога експерименталног метка, масе 45 грена, потисне брзином од 2.400 фпс.

Током прољећа 1930. године Whelen је са прија-

лисице и дивљач мекше коже не веће масе од 40 килограма. Добро пласиран хитац на такву дивљач обично ће без проблема досегнути виталне органе и бити смртоносан, а захваљујући пословичној прецизности могуће је без већих проблема погодити и врат.

Међутим, треба подвући да је овај метак далеко од идеалног за лов срнеће дивљачи и да

на лисице са пушкама "брно" модел "Fox" калибра .22 Hornet, произведеним у бившој Чехословачкој (ловци из поменуте старосне категорије описују овај

метак и као савршен за лов на дивљу мачку). Карабини "Fox" у овом калибру могу бити савршен избор за ловачки подмладак у сврху тренинга на стрелишту и лов на штеточине.

"M4" пушка за преживљавање

Након Другог светског рата Америчко ратно ваздухопловство почело је да опрема посаде авиона пушкама нарочите конструкције

на-ми-јењеним првенствено преживљавању, то јест лову и опстанку у дивљини по обарању. Интересантно је да су прве овакве пушке биле у калибру .22 Hornet.

Радило се о три кон-

за преживљавање посада ваздухоплова "М6", доња цијев у револверском калибру .45 Colt из које се м о ж е испаливати и сачмена муниција .410) и трећа репетирка "Armalite AR-5" (МА-1).

Комплет муниције .22 Hornet који је ишао уз ове пушке састојао се од метака лабораторисаних зрима са меким оловним огољеним врхом која нису била у сагласју са

постоје много бољи и ефикаснији калибри.

Тај је метак данас популаран највише код ловаца из нешто старије старосне групе, рођених почетком 1950-их година, који су почели да лове крајем 1960-их година - у нашим ловиштима није риједак случај срести старије ловце

БИО У ОПРЕМИ ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ ПОСАДА АМЕРИЧКИХ РАТНИХ АВИОНА

кције изузетно симплификованих пушака; једна је била репетирка са обртно-чепним затварачем, извлачивим металним кундаком и магацином капацитета четири метка (пушка за преживљавање "M4"), друга је била преламача двоцијевка са бок распоредом цијеви (оружје

Х а - шком конвенцијом. Међутим, свата паковања имала су јасно упозорење да су пушке и муниција намијењени само и искључиво убијању дивљачи ради прехране те да ни под којим околностима не смију бити употребљене у офанзивне или дефанзивне сврхе против непријатеља.

Године 1959. све ове пушке су замијењене моделом у калибру .22lr који је до данас остао службена пушка за преживљавање пилота и посада ратних ваздухоплова - ради се о полуаутоматској пушци "ArmaLite AR-7 Explorer", конструкцији чувеног Јулина Стонера.

с т р у -

НАПИСЕ ИЗ ПРОШЛОСТИ О ЛОВСТВУ ЗА ВАС ПРИРЕЂУЈЕ ДРАГАН МИЈОВИЋ - БРКО 8

ДЕВЕСТО ДЕСЕТЕ

Почетком двадесетог вијека Аустроугарска управа у Босни и Херцеговини је организовала тамањење змија отровница. У овој акцији масовно су учествовали и ловци, а била је расписана и награда за сваког убијеног поскока или шаргана. Према званичним подацима, само током 1907. године потамањено је 160.000 ових отровница. Прецизна статистика тадашње управе каже да су у периоду од 1907. До 1911. године змије ујеле 780 људи, од чега 40 смртно, као и 52.378 грла стоке, од чега је угинуло 10.712 грла.

Ловачки лист бр.2
за 1954. год.

ДЕВЕСТО ЧЕТРДЕСЕТЕ

Рјешењем Министарствашумарства бр. 10143/45 од 1. X 1945. Године, одређено је ловање сарне, фазане и дивокозе до краја 1946. године. Накнадно је забрањен лов на сарне до краја 1947. године. Истовремено је одређена и такса за ловање у години 1947. и то:

1. За ловање на подручју среза, Динара 201.-
2. За ловање на подручју округа, Динара 400.-
3. За ловање на подручју Б. и Х, Динара 600.-

Ловачки лист
1945. 46, 47. год.

ДЕВЕСТО ЧЕТРДЕСЕТЕ

У недељу 23. Марта ове године, долетио је велики тетријаб и пао у двориште Хамдије Баре, бившег ловца. Уз помоћ укућана он је ухватио птицу и осмеву обавијестио Драгољуба Новаковића, председника Ловачког друштва у Босанском

Петровцу, који је ускоро дошао на лице мјеста. Иако је Новаковић констатовао да тетријаб нема видљивих повреда, птица је наредног дана угинула, отворивши низ питања: збо чега, затим како и зашто је доспјела овдје, ако је најближе пјевалиште 8 км удаљено?

Ловачки лист бр.4
април 1947. Год.

ДЕВЕСТО ПЕДЕСЕТЕ

За само шест мјесеци, од новембра 1951. До априла 1952. Године, ловац и шумар Ђуро Јокановић, устријелио је седам вукова у рејону Корићана срез травнички, гдје и службује.

Ловачки лист бр.4
за 1952. год.

ДЕВЕСТО ШЕЗДЕСЕТЕ

Медвједи су ријетко агресивни према нашој врсти, обично нас се клоуне и „гледају своја посла“. Насупрот томе забиљежени су и неки, до душе ријетки, случајеви њихове добронамјерности према људима. Тако се један романијски медвјед „спријатељио“ са чобанчадима која су чувала краве по планини. Доброћудни медо би им скоро сваки дан долазио у посјету при чему би се прошетао између раштрканих говеда, која су се и сама, за дивно чудо, временом привикла на њега. Чобани су се радовали госту говорећи му благе ријечи, а редовно је добијао и дарове у виду кукуруза и сувих крушака. Једанпут је, чувши за ово „друговање“ са пристојне удаљености све посматрао ловни стручњак инж. Љубо Обрадовић. Да би добио „потребну дозволу“ морао је дати чврсто обећање дједи да никад неће ни

помислити да њиховог другара узме на нишан.

Ловачки лист
1. Јуни 1979. год.

Ловци фочанског „Бакића“ за новембарске празнике приредише хајку на медвједе у предјелу Златног бора. Када је пред двадесет трогодишњег Ненада Јањића из шикаре избасао огроман медвјед на свега 5-6 метара, било је или- или. Но млади се ловац није препао, пушка је планула и грдосија се скљоккала погођена тачно у срце. Елем најмлађи ловац понесе врло вриједан трофеј. Вага је рекла 250кг, честитамо. У истом лову Реуф Челик одстрели вепра тешког близу 150кг.

Ловачке новине НС,
15. јануар 1968.

ДЕВЕСТО ОСАМДЕСЕТЕ

БОЧАЦ: Чланови бањалучког ловачког друштва - секција Бочац, у релативно кратком времену изградиле су ловачку кућу, која је ових дана свечано отворена. На свечаности су одата признања ловцима који су највише допринијели изградњи ловачке куће, као и организацијама удруженог рада које су помогле њену изградњу. Кућа је смјештена у подножју Чемернице, на домаку пута који води у Агино Село, а њена вриједност износи 7 милиона динара. Она ће много значити за ловце и путнике намјернике који пролазе овим крајем.

Ловачки лист БиХ,
Јануар 1987. год.

ДЕВЕСТО СЕДАМДЕСЕТЕ

Јово Тркуља звани Грајић, члан ЛД „Рисовац“ из Босанског Грахова, постигао је 4. Фебруара ове године несвакидашњи ловачки успјех. Прво је у ловишту Тавани, одстријелио двије велике вучице, када је деветочлани чопор искрснуо пред њега, да би по повратку из лова са два прецизна погодка зауста-

вио и вепра од 130 килограма. Риједак успјех, за сваку похвалу. Да све ово није била тек пука случајност, говоре чинјенице да је овај спретни ловац за 15 година ловачког стажа, одстријелио 29 вукова, 25 дивљих свиња и 220 лисица, оно ситније и не броји.

Ловачки лист
1. мај 1979.

Јово Тркуља са одстријелим вучицама

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

УСПЈЕШНА ЛОВНА СЕЗОНА
У ЛУ "ИГРИШТА" ВЛАСЕНИЦА

УЛУ "Игришта" из Власенице успјешно су завршили протеклу ловну сезону, у којој је, прије свега, био доминантан лов на дивље свиње.

Власенички плато, наимае, богат је овом врстом дивљачи, тако да не чуди што је лов на дивље свиње најпопуларнији међу овдашњим ловцима. Председник удружења Марко Тодоровић каже да је ловна сезона на "црну" дивљач трајала од 15. октобра прошле до половине јануара ове године.

- У протеклој ловној сезони испунили смо план одстрела од 30 комада. Задовољни смо како се одвијао лов у протекла три мјесеца. Наше ловиште је, иначе, богато дивљим свињама, захваљујући правилном газдовању и селективном лову - каже Тодоровић, напомињући да су највише ловачке среће имали ловци из секције Доњи Залуковик.

ХАЈКА НА ВУКА 4. ФЕБРУАРА

Секретар ЛУ "Игришта" Млађен Голић додаје да су у минулој ловној сезони одстријелене двије дивље свиње које су биле заражене трихинелом. Њихово месо је уништено и дубоко закопано у земљу, како то и налажу прописи у оваквим случајевима, уз присуство ветеринара. Процјенује се да у ловишту власеничких ловача има више од 150 дивљих свиња, а како ка-

ДИВЉЕ СВИЊЕ НАЈЧЕШЋЕ НА НИШАНУ

Испунили смо план одстрела, те смо задовољни како се одвијао лов. Наше ловиште је, иначе, богато дивљим свињама, захваљујући правилном газдовању и селективном лову, каже Тодоровић

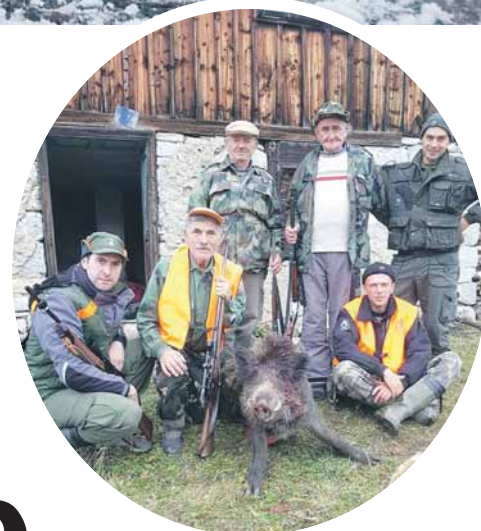
жу у руководству ЛУ "Игришта", у последње вријеме примичен је и повећан број срнеће популације.

- Стална брига о заштити и узго-

ју, која се огледа кроз разне активности, даје резултате. Сада у овом зимском периоду, поред осталог, редовно организујемо акције на изношењу хране у ловиште - истиче Голић, додајући да ће удружење обезбиједити осам до десет тона кукуруза, те остале хране која ће добро доћи дивљачи у

ЛОВАЧКО ВЕЧЕ

Ловачко удружење "Игришта" традиционално на крају ловне сезоне организује ловачко вече. Ове године забава ће бити организована 24. фебруара у Власеници.

ДВА ВЕПРА БИЛА ЗАРАЖЕНА ТРИХИНЕЛОМ

хладним данима.

- Прихрана дивљачи нам је један од приоритетнијих задатака. Умјесто пушака, ловци на леђима имају руксак пуне хране које износе у ловиште да би сачували дивљач - наглашава Тодоровић.

ЛУ "Игришта" газдује ловиштем од око 23.000 хектара и у руководству ове ловачке организације задовољни су бројношћу дивљачи. Поред аутохтоних врста срнеће дивљачи, дивљих свиња и зеца, власенички плато је и станиште вука и мрког медвједа. Челници удружења најављују и хајку на вука, те позивају ловце на ову традиционалну акцију, која ће бити организована 4. фебруара у рејону Кљештани, ловни терен Штит, удаљеном 12 километара од Власенице према Кладњу.

ОДГАЈИВАЧНИЦА ПАСА АЛЕКСАНДРА СТАНКОВИЋА ИЗ ИСТОЧНЕ ИЛИЦЕ

Станковић први пут одлучио да наступи на Свјетском првенству и одмах отишао до самог краја са својим љубимцем шампионског педигреа

ПИШЕ: МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Члан Ловачког удружења "Игман" из Источне Илице Александар Станковић остварио је несвакидашњи успјех освојивши са својим псом свјетску титулу.

Његов шарпланинац Цери у веома јакој конкуренцији на свјетском шампионату у Македонији био је најљепши пас. Своју причу Александар почиње подсећањем на прве дане везане за одгој паса.

- Моја одгајивачница је регистрована од стране Свјетске кинолошке федерације - ФЦИ и узгојем паса бавим се већ 14 година. Произвели смо неколико шампиона. То је један хронолошки рад гдје се тражи велико знање у слагању генетике и најбољих особина паса. На државном шампионату Србије 2008. године освојио сам прву значајнију титулу са женком шарпланинца. Исти успјех поновио сам 2015. године у Смедеревској Паланци са мужјаком који

ЦЕРИ ДОНИО СВЈЕТСКУ ТИТУЛУ

Њеријева љепота очарала Македонце

се зове Цери од Станковића. У овој години сам био најактивнији што се тиче излагања паса. На овогодишњем државном првенству Србије освојио сам прво мјесто.

Успјеси су се редали на изложбама у Ливну, Ужицу, Сарајеву...

Пас је на свим и зло ж б а м а био првак расе. Овим побједима Цери је стекао услове да буде проглашен шампионом Србије и БиХ - прича Станковић.

Посебно истиче да је након ових

ДРАШКОВИЋ

Предсједник ЛУ "Игман" Стеван Драшковић истиче да је Александар Станковић не само узоран члан већ да помаже своје удружење кроз разне активности.

- Његово предузеће увијек је излазило у сусрет нашем удружењу, почевши од обезбјеђивања неопходне прихране за вука и медвједа чиме је умногоме помогао и помогао развој ловног туризма, до организовања прослава - рекао је Драшковић.

успјеха имао велику жељу да изађе на веће такмичење и она му се остварила ове године.

- Изашли смо на Свјетско првенство за шарпланинце које се већ традиционално по трећи пут

организује у Скопљу у Македонији. Такмичење је одржано крајем новембра 2017. године и по организацији и конкуренцији излагача било је најјаче до сада организовано првенство. На изложбу смо отишли максимално припремљени, што је дало резултате. Повели смо мужјака Церија и женку Каприју која је, иначе, Церијева кћерка. Они су били шампиони држава и самим тим стекли услове за наступ на овом престижном такмичењу. Такође, у конкуренцији млађих категорија учествовала су још три пса која воде поријекло из моје одгајивачнице. Њих сам продао у Македонију када су били штенци и сва три су донијела титуле својим власницима. Такође, у конкуренцији одгајивачница освојио сам прво мјесто - рекао је Станковић.

Организација Свјетског првен-

ства била је на највишем могућем нивоу.

- Не могу да кажем шта ми се више свидјело, или церемонија отварања првенства, сама смотра, услови смјештаја и одмор како паса, тако и власника паса, па све до проглашења побједника и додјеле награда. Посебно бих истакао да је судијска листа била изузетно квалитетна и оцјењивање паса су водиле тренутно најкомпетентније судије. У конкуренцији мужјака судија је био Габријел Штибел из Македоније, а за женке Паулина Симић из Србије. На крају, фонд награда и додијелена знамења били су веома квалитетни. Мужјаци шарпланинаца су добили сертификате од стране Кинолошког савеза Македоније као једне од матичних земаља ове расе - задовољно коментарише наш успјешни одгајивач.

О овој раси паса Станковић има само ријечи хвале.

- Пун назив за шарпланинца био је југословенски овчарски пас - шарпланинац. Међутим, након распада Југославије раса је припала пола Србији, пола Македонији. Што се тиче карактерних особина, у потпуности одговара менталном склопу балканског становништва. То је пас који није уопште захтјеван. Највећа пажња се мора посветити док су пси млади. Ипак,

веома су захвални. Нема неке посебне обуке за њега, већ како пас сазријева, у њему се буде природни инстинкти. Као једна клаузула стоји да је одан свом господару и да је неоловерљив према другим, познатим људима - рекао је Станковић.

ТРИ ПСА ПРОДАО У МАКЕДОНИЈУ И СВИ ПОСТАЛИ ШАМПИОНИ

- Шарпланинац је пастирски, одбрамбени пас, није нападач. Никада неће изаћи из дворишта или удаљити се од стада које чува и напасти неког пролазника. Али, са друге стране, оно што му је повјерено никада неће дозволити да буде угрожено. Имам и лична свједочења о томе. Примјера ради, пси из моје одгајивачнице чувају стада на подручју Калиновика и Зеленгоре. Сви власници стада су презадовољни њима, превасходно због природног инстинкта који природно окружење буди у тим псима, тако да за њих није потребна обука за ове врсте послова. На крају, о каквом псу се ради, довољно говори и податак да га користе војне и полицијске јединице приликом извођења најопаснијих акција - наглашава он.

Каже да је псе заволио од са-

СТАЊЕ У КИНОЛОГИЈИ

Ситуација у кинологији сада је много боља него прије неколико година када је Кинолошки савез изгубио статус члана ФЦИ.

- Сада смо поново чланови и то је врло важно. Може се рећи да кинологија у Републици Српској има улазну путању. Имамо активну "Фејсбук" страницу "Дрина кинологија", интернет страницу www.kinologijadrina.com путем које нам се могу обратити сви који желе да постану чланови савеза - рекао је Станковић.

Кућа пуна трофеја и признања

мог дјетињства. Ипак, тек након одслужења војног рока у Војсци Републике Српске почео је да ради на формирању првог легла. Шарпланинци су га привукли 2000. године када је у ревији "Зов" прочитао да су их припадници Војске Југославије изводили на изложбе. Посебан утисак на њега оставио је пас Цап који је 2001. године освојио шампионат Србије. Круна свега било је оснивање одгајивачнице паса.

ПРИХОДИ И РАСХОДИ СВЕДУ СЕ НА ПОЗИТИВНУ НУЛУ

Тренутно има 20 паса које користи за узгој. Сви пси нису за изложбе, јер пас који излази на такмичење треба да има посебан третман, његу и тренинг иако, како понавља, шарпланинци нису захтјевни пси.

За смотре паса он каже да су екстеријерне изложбе. То значи да се оцјењује спољашњи изглед, тј. љепота паса.

Оцјењује се облик, симетрија и дужина главе, трупа, ногу, репа и слично. Затим, оцјењује се издашност хода, па све до боје и пигментације длаке. Али, тражи се и

уравнотежена нарав пса, односно да је храбар, да није плашљив, а посебно да је смирене нарави, што је карактеристика доброг шарпланинаца.

Александар је члан комисије за кинологију Ловачког удружења "Игман" из Источне Илије. Поред свог редовног породичног посла, увијек нађе довољно времена да се посвети својим хобијима - одгајању паса и лову.

- За мене су ловачки и пастирски пси најљепши пси и љубав коју они узвраћају власницима не може се описати ријечима. Ове двије групе, поред тога што их карактерише и спољашња и унутрашња љепота, веома су корисне за своје власнике, те стога сматрам да би свака кућа на Балкану требало да има бар једног оваквог пса. Пастирске и ловачке псе посебно цијеним - рекао је Станковић.

Послије успјеха које је његова одгајивачница остварила, одлучио је да направи изложбу пастирских паса.

- Учествујући на многобројним смотрема упознао сам велики број одгајивача, судија и заљубљеника у псе. Тако се родила жеља да их угостим у мом родном граду. То ће бити балканско првенство шарпланинаца, торњака, средњоазијских овчара и кавкаских овчара. То су

пси који се на нашим просторима користе за чување стада и има их доста на простору бивше Југосла-

ПОРОДИЦА

У наредном периоду учествоваће на још више такмичења, јер има шта да покаже, а ништа не би било могуће без помоћи укућана.

- Имам много посла, а много ми значи што имам подршку породице, а посебно сина Ђорђа. Он ми помаже у свим пословима у вези са одгајивачницом - рекао је Станковић.

вије. Планирана манифестација је одобрена од стране Кинолошког савеза РС, а одржавање је заказано за 21. октобар 2018. године у Источној Илици. Већ су позвани и своје присуство су потврдили еминентни стручњаци и најпризнатије судије из региона као што су Ненад Маловић из Туприје, Паулина Симић, позната као врхунски одгајивач кавкаских овчара и судија из Књажевца, Дино Харалић, доктор ветеринарства и узгајивач расе торњака, као и многи други. Такође, иако ће ово бити специјализована изложба, планирамо и организовање оцјенивачке смотре гдје ће сви они који доведу своје псе било које расе бити оцијенијени - каже Станковић поносно истичући своје планове.

На молбу да нам објасни како се постаје одгајивач расних паса, Александар каже следеће:

- Прије свега, за рад са псима

потребна је велика љубав према њима, а вођење једне одгајивачнице захтијева, поред почетног улагања финансијских средстава, и слободно вријеме. Моја порука људима који би жељели да постану одгајивачи је да се најприје обрате искусним одгајивачима или некоме из регионалног удружења. Ми смо им увијек на располагању без обзира на то коју расу паса желе да узгајају. Увијек смо отворени за помоћ и сарадњу и радујемо се када се неко интересује за ову врсту хобија. Осим тога, сада се на интернету може наћи широк спектар стручне литературе. Што се тиче правног поступка, регистрација се врши у Кинолошком савезу Републике Српске преко регионалног удружења. Захтјев са три понуђена имена одгајивачнице се затим просљеђује ФСИ - Свјетској кинолошкој федерацији.

Нису занемариви ни приходи од продаје паса, али и расходи су велики, тако да су у већини одгајивачница приходи и расходи једнаки.

- Природа, лов и пси су за мене велико богатство и душевно задовољство. А поред овога, ту је посебно важно напоменути да кроз ове хобије човек стиче много пријатеља. Рађају се веома јака пријатељства која не познају границе. Надам се да ће и моји наследници наставити са свим овим хобијима које волим - закључио је Станковић.

Имали смо прилику да се увјеримо колико је стрељаштво развијено у овој земљи, те да присуствујемо такмичењу и поразговарамо са људима који воде бригу о овом спорту, као и такмичарима

ПИШЕ: МАРКО ПАВЛОВИЋ
lovacken@gmail.com

Друштвене мреже попут "Фејсбука" могу имати и своје позитивне стране. Из личног искуства могу рећи да сам, путем ове мреже, стекао доста пријатеља ловаца. Учећи грчки језик, дошао сам и у контакт са ловцима из нама братске и предивне земље - Грчке. Током боравка у древној земљи, искористио сам прилику да се боље упознам са до тада "Фејсбук" пријатељима и ловством у овој земљи.

На самом почетку боравка имао сам прилику да посјетим Стрељачки

Са домаћинима из Стрељачког клуба Пиреј - Атина

НАШ НОВИНАР У ПОСЈЕТИ ДРЕВНОЈ ЗЕМЉИ

ГРЦИ освједочени пријатељи и добри стријелци

клуб Пиреј из Атине. Стрелиште клуба се налази на неколико километара од центра у прелијепом Схисту парку. Председник клуба је Николаос Кулакис. Он са својим пунцем Димитрисом, супругом и кћерком изузетно успјешно управља овим клубом и стрелиштем.

- Клуб је основан 2015. године и тренутно броји више од 220 чланова. Сви чланови нису ловци. У нашим

редовима имамо доста рекреативаца, али и врхунских спортиста. На стрелишту такође могу да гађају сви који су заинтересовани за овај спорт, а не само чланови клуба. Ипак, највише гађају ловци. Имамо ловце приправнике који овдје стичу основна знања у руковању ловачким оружјем и настојимо да им у рутину усадимо безбједно руковање оружјем. Такође, велики број искусних ловаца долази

на стрелиште изван сезоне лова. На тај начин они одржавају стрелачку кондицију - истиче Кулакис.

Интересантно је да Николас није ни ловац ни стријелац. Он је машински инжењер и води рачуна о стању целокупног стрелишта. Правила Стрелачког савеза Грчке су јасна и строга. Самим тим, све мора бити перфектно и без застоја. Наравно, не смије бити никаквих импровизација. Све се ради с циљем да на такмичењима сви стријелци морају имати подједнаке услове.

ПРЕДСЈЕДНИК КЛУБА НИЈЕ НИ ЛОВАЦ НИ СТРИЈЕЛАЦ

- У почетку смо имали само двије машине за избацивање летећих мета. Данас имамо 16 и настојимо да из дана у дан побољшамо стање стрелишта. На стрелишту имамо два штанда. Први користимо за америчан трап и компакт спортинг дисциплине, док се на другом штанду такмичари надмећу у скиту и спортингу. Такође, имамо и штанд за гађање из малокалибарског и ваздушног оружја - истиче Кулакис.

Стрелаштво је веома популаран спорт у Грчкој. Николас каже да сваким даном имају све више чланова и надају се да је вријеме економске кризе, које је јако и негативно утицало на све поре живота, коначно прошло. Он се нада и предвиђа да

долазе још бољи дани за стрелаштво. Средина јануара је вријеме када почиње нова такмичарска сезона. По програму првог овогодишњег надметања гађало се у двије дисциплине: спортинг и компакт спортинг у конкуренцији сениора и ветерана. Побједник у дисциплини компакт спортинг, која се бодује за Лигу Грчке, био је Илијас Куцојанис.

- Гађам више од 20 година. Данас смо гађали у дисциплини компакт спорт, у којој мете опонашају кретање, односно лет појединих врста дивљачи. Ова дисциплина је изузетно добра за ловце, јер могу вјежбати своје стрелачке способности, а подржава је наша Стрелачка федерација Грчке. Могли сте видјети различите летове и трајекторије "глинених голубова" попут: бијега зеца, лета патки, полске коке, дивљег голуба итд. Гађали смо "глинене голубове" стандардне и мини величине - наводи Куцојанис.

Према његовим ријечима, такмичење се бодује за Регионалну лигу централне и јужне Грчке. Ово је прво регионално такмичење од укупно шест колико их има. Такође, у Грчкој имају и Национални куп који се одржава у марту.

На питање да нам нешто више каже о његовој стрелачкој каријери, Куцојанис наводи следеће.

- Моје прво гађање је било у дисциплини трап 2002. године. То је било у једној малој области у централној Грчкој. Приликом тог гађања многи су препознали мој таленат, а такође сам и ја заволио гађање "глинених голубова". Наставио сам са такмичењима, а у компакт дисциплини сам први пут наступио 2007. године. Од 2014. године редовни сам учесник Националног купа. Успјеси су се низали и 2015. године био сам пети на такмичењу, а прошле године сам био другопласирани. Ове године такмичићу се за национални тим Грчке - рекао је Куцојанис, који ни-

У разговору са
Илијасом Куцојанисом

је посебно задовољан резултатом иако је побиједио.

БРОЈ ДИСЦИПЛИНА И ТАКМИЧАРА ПОВЕЋАВА СЕ ИЗ ДАНА У ДАН

- Ујутро је било лијепо вријеме и у првој серији сам остварио резултат 25 од 25 голубова. Када сам прешао на други круг, схватио сам колико је хладно и изгубио сам неколико мета. Међутим, за све такмичаре то је био подједнак проблем. Мој данашњи резултат био је 66 погођених од 75 мета. Ово није висок резултат за овај ниво такмичења, али је лоше вријеме са вјетром утицало на резултате код свих такмичара. Наиме, јутро је било без вјетра и топло, а у другом кругу дошло је до промјене временских прилика, те су такмичари морали да мијењају тактику гађања. Успио сам даљ отклоним неке грешке, али то није било довољно за бољи резултат. Ипак, на крају сам успио да побиједим на овом такмичењу - истиче

Илијас.

Он даље каже да је данас гађао пушком која је у власништву његовог пријатеља.

- Живим у централној Грчкој, али радим у Атини. Пошто нисам понио пушку, гађао сам пушком мог пријатеља Јоргоса Василијакиса, који је првак Грчке у гађању летећих мета, али који из оправданих разлога није учествовао на данашњем такмичењу. Ово је први пут да сам ову пушку држао у рукама и гађао њом, тако да је и то утицало на постизање бољег резултата - закључио је вицешампион Грчке.

Поред жирија и судија који су се старали да све прође у најбољем реду, сваком такмичењу овог нивоа присуствује и делегат Стрелачког савеза Грчке. На овом такмичењу савез је заступао Николаос Фемелис.

- Ово је прво овогодишње такмичење у јужној Грчкој, а свако такмичење одобрава Стрелачки савез. То је кровна организација која се брине о свему и ради на повећању броја такмичарских дисциплина. Свако стрелиште мора добити употребну дозволу од савеза, било да се ради о регионалном или националном такмичењу - каже Фемелис.

Он истиче да је такмичење про текло у најбољем реду, како у техничком, тако у организационом смислу.

- Број дисциплина и такмичара повећава се из дана у дан - рекао је Фемелис, који је иначе и међународни судија, те суди сва значајнија такмичења на интернационалном нивоу.

Након додјеле награда и признања сви присутни почашћени су ручком са традиционалним јелима која је припремила домаћица стрелишта. На крају само могу рећи да су Грци веома љубазни и гостопримљиви, а лично сам стекао нова и учврстио "стара" пријатељства стечена путем друштвених мрежа.

Ђорђо Вујевић из Факовића код Братунца сабрао више од шест деценија ловачког стажа

Шума и планина моја друга кућа

Жеља за дружењем, природом и чистим ваздухом одвела ме у ловачке воде давне 1956. године, казао најстарији члан ЛУ "Чауш" у Братунцу

ПИШЕ: МИШО ЛАЗАРЕВИЋ
lovacken@gmail.com

У Факовићима, на средини пута између Братунца и Склана живи један од најстаријих ловаца у приобаљу Дрине. Ђорђо Вујевић закорачио је у другу половину девете деценије живота, али и поред бремена година, још је активан у ловним активностима са својим колегама из ЛУ "Чауш" у Братунцу.

Чика Ђорђо је стигао у Факови-

ће 1996. године из сарајевског насеља Пазарић, након потписивања Дејтонског мировног споразума. Заједно са групом сарајевских Срба, прије свега ловаца који су живјели на подручју општине Хашићи, придружио се овдашњем ловачком удружењу, гдје је веома брзо постао уважен и цијењен члан.

- У новој средини, морам да кажем, лијепо су ме дочекали - казује Вујевић, кога смо срели у сједишту братуначког ловачког удружења.

Са помијешаним емоцијама говорио нам је о свом, више од шест деценија дугом ловачком стажу, али и бројним животним успоменама.

- Вазда сам волио природу и дружење људи. Шума и планина били су моја друга кућа. Ех, колико сам времена провео на Бјелашници, знао сам ноћима бити испод четинара, одмарати се под стијенама. Удисати неколико сати чист ваздух било ми је нешто најљепше - прича Вујевић, истичући да га је управо боравак у природи и

здројој средини и данас одржао у добром здрављу и физичкој кондицији.

Ловац је постао у 25. години. Показује нам прву чланску карту од 26. јула 1956. Тада је, сјећа се, у Ловачком друштву "Бјелашница" било двадесетак ловаца из Хашића, Пазарића, Тарчина...

У то вријеме на овом простору од дивљачи су само обитавали зец и лисица. Због изузетно ниских температура које су владале у планинском масиву Бјелашнице, те високих сњежних наноса, срнећа популација није могла да опстане на овом подручју, а ријетки су били и примјерци дивљих свиња.

- Баш су биле хладне зиме, владале су екстремно ниске температуре. Снежје је достигао и до два метра, све до маја није напуштао врхове Бјелашнице. Кад окопни сњежни покривач, под сломљеним гранама јелика и борова, налазили смо костуре дивљачи страдале од хладноће - сјећа се Вујевић тих тешких времена кад је

ЗА ВОЛАНОМ У ДЕВЕТОЈ ДЕЦЕНИЈИ

Иако има 87 година, Ђорђо се не одваја од волана свог путничког возила. Прошле године, након љекарског прегледа, на двије године, продужена му је возачка дозвола, тако да "форд фијестом" успјешно крстари овдашњим друмовима.

- Не би могао живјети без аутомобила. Срећом, здравље ме добро служи, вид такође, а у доброј сам и физичкој кондицији - каже Вујевић, који је и на разговор за "Ловачке новине", без проблеме и на вријеме стигао из двадесетак километара удаљених Факовића до Братунца.

МАШИНОВОЋА

Ђорђо Вујевић је радни вијек провео на жељезници. Првих седам година био је ловац у жељезничкој композицији, да би преостали дио провео као машиновођа локомотиве у сарајевском жељезничком чвору. Најчешће је управљао жељезничком композицијом на релацији Сарајево - Зеница, а скоро 20 година возио је и чувеног "ћиру" од Сарајева до Вишеграда, затим на жељезничком колосијеку према Плочама и Добоју. Чика Ђорђо је у пензији од 1982. године.

и човјек био готово немоћан пред ћудима природе.

Највећи дио слободног времена проводио је у ловишту - у природи, гори, шуми. Био је заиста посвећен уређењу ловног подручја, кроз разне активности. Са својим колегама бринуо се о узгоју и заштити дивљачи, подижући ловне објекте, хранилишта и солила, прије свега, али и уређењу и чишћењу ловачких стаза, оспособљавању извора вода и свему што доприноси здравој природној средини и опстанку и боравку дивљачи на том простору.

- Наша мјесна подружница ловаца у Пазарићу је била веома активна. Имали смо своју групу, гдје је сваки ловац знао своја задужења. Без одрађених акција у ловишту није се могла уполатити ни годишња чланарина. Штавише, ко не испуни предвиђене дневнице у ловном подручју, морао је платити скупљу чланарину - казује Вујевић како се некада бринуло о ловишту.

Ђорђо је највише волио да лови штеточине. Специјалитет су му биле лисице. У досадашњој ловачкој каријери, признаје, одстријелио је више од 1.000 комада!

- Некада је лов на лисице био уносан. Својевремено, између седамдесетих и осамдесетих година прошлог вијека плаћале су се и до 100 марака кожуре од лисице. Крзно од ове животиње је баш било на цијени. Вјерујте да нисам могао одстријелити лисица колико сам могао продати кожура. Тада сам купио новог "југа" од продаје лисичијих кожура фабрици у Високом - сјећа се Вујевић златног времена лова на овог предатора.

Имао је успјеха и у лову на дивље свиње. Кад

Ловачка карта из 1956. године

су се временске прилике промијениле, односно кад су наступиле блаже зиме изнад сарајевске котлине, онда су, каже стари ловац, плато Бјелашнице и других планина поврх градског подручја, почеле да у већем броју настанују прије свега "гараве" животиње, али и зечија популација.

Ипак, тек по доласку у Факовиће, у братуначком крају, чика Ђорђо могао је да ужива у богатству дивљих свиња.

- На овом подручју, у појасу око Дрине и теренима према Сребреници, има доста дивљих свиња. У потрази за храном, често

их видимо и на ободима нашег села. Уз зечева, најзаступљеније су у овом дијелу нашег ловишта - каже Ву-

јевић, коме је и даље специјалност лов на лисице.

Жали што у ловачкој каријери није одстријелио вука, мада је имао прилику да се сусретне са овом крволочном звијери.

Прије неколико година, током зимског периода, недалеко од Факовића, у једној провалији, изненада се пред старим ловцем појавио вук. Керови су примијетили звијер, потјерали вука у правцу Вујевића и кад се нашао у непосредној близини, Ђорђо ипак није потегаво за обарачем, тако да се "горски цар" извукао из непријатне ситуације.

- Једноставно, није ми се дало да одстријелим вука - помало жали ветеран лова за приликом која се, иначе, не указује често ловцима у Подрињу.

С посебним узбуђењем Ђорђо нам је причао и о сусрету са медвједом од прије неколико деценија. Било је то на Орману, брду изнад Пазарића и Хаћића, почетком осамдесетих година прошлог вијека.

И СИНОВИ БИЛИ ЛОВЦИ

У селу Факовићи Ђорђо живи сам у кући, пошто му је прије шест година умрла супруга. Оба сина су пензионери. Млађи Момчило живи у Палама, док је старији Момир настањен у Братунцу. Својевремено су обојица били ловци.

- Ишао сам кроз шуму, пред зору, у осматрање. Разумије се, с пушком окаченом о рамену. Био сам у мисији лововође. У једном тренутку осјетим да нешто крупно "трапа" иза мојих леђа. Окренем се и угледам на пар корака медвједа. Несвакидашња и морам признати непријатна ситуација. Срећом, неизвјесност је кратко трајала, јер је медо буквално збрисао низ шумску богазу - казује Вујевић о свом првом, али не и једином, сусрету са овом опасном животињом.

ОД ЛИСИЧИЈИХ КОЖУРА СВОЈЕВРЕМНО КУПИО НОВИ "ЈУГО"

Витални и крепки старац не поставља ловне активности ни данас, при крају девете деценије живота. У свом атару, како каже, скоро да је "очиштио" све лисице, а прије годину одстријелио је и једног срндаћа.

- Са својим пријатељима ловцима још изађем у лов, превасходно ради дружења и рекреације. Нема ништа лепше него кад се у природи, на чистом ваздуху, уз добро мезе, јањца на ражњу, окупи расположено друштво и уз ловачке приче, својствене само љубитељима лова и природе, оживе давне успомене - истиче Ђорђо Вујевић, најстарији ловац у братуначком крају, носилац бројних ловачких признања, међу којима је и Орден другог реда за ловачке заслуге Савеза ловачких организације бивше БиХ, додијелен још прије четири деценије.

ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ ЛУ "МОТАЈИЦА" ИЗ ДЕРВЕНТЕ

Запослен ловочувар и купљен аутомобил

Удружење је остварило већи приход од комерцијалног лова, а ојачано је и кадровски, с обзиром на то да је запослен још један ловочувар, рекао Бећаревић

Иако ловна сезона траје до краја фебруара, главни дио лова за већину чланова Ловачког удружења "Мотајица" из Дервенте је завршен, а ловци поручују да је година иза њих била успјешна.

Ловци углавном сезону сматрају завршеном 15. јануара, када престане лов на дивље свиње, али до краја фебруара траје лов на ситну дивљач. Према ријечима предједника ЛУ "Мотајица" Дарка Бећаревића ловна сезона је протекла добро.

- Година иза нас је била успјешна, а најважније је да није било инцидената приликом лова. План одстрела дивље свиње је испуњен, па смо раније затворили лов на ту животињу. Тренутно траје лов на предаторе, штеточине и патке уз токове ријека Укрине и Саве, који је дозвољен до 28. фебруара - казао је Бећаревић.

У прошлој години, додаје Бећаревић, урађено је много посла у односу на 2016. годину, што се посебно огледа на финансијском плану. Удружење је остварило већи приход од комерцијалног лова, а ојачано је и кадровски, с обзиром на то да је запослен још један ловочувар. Уз добру сарадњу са главним лововођом удружења Душаном Кузмановићем, као и подршку ловаца, набавили су и дуго очекивано возило.

- Ловочуварска служба је направила добар посао, с обзиром на то да стално обилазе терен, а то је резултирало мањим бројем пријава за криволов - истакао је Бећаревић.

Како би ловочувари имали сву неопходну опрему за рад, крајем године купљена је "лада нива".

- То је нешто што смо планирали уназад двије године, али из многих разлога није било реализовано. Сада смо успјели у нашој намери и купили возило без кредитног задужења, а коштало је нешто више од 21.000 марака - рекао је Бећаревић.

По завршетку лова на штеточине и патке, а самим тим и ловне сезоне, дервентске ловце очекује пребројавање дивљачи.

ЛУ
Змијање"
домаћин
удружењима
из Ниша
и Куле

Ловачко удружење "Змијање" Бањалука угостило је средином јануара чланове побратимских ловачких удружења "Ниш" из Ниша и "Јаребица" из Куле, а том приликом обиљежена је десетогодишњица успјешне сарадње.

У оквиру тродневне посјете, гостима је уприличен низ активности, међу којима и свакако неизбјежан лов на дивљу свињу и шакала. Овом при-

ликом су размијењена драгоцјена искуства између удружења, у сфери газдовања ловиштима. Посебно је занимљиво било чути излагање представника ловачког удружења са југа Србије, на тему узгоја и заштите полске јаребице. Наиме, ловиште "Нишава" је једно од најбогатијих у Европи када је ријеч о питању стабилности популације полске јареби-

це. Такође, гости из Ниша су презентовали и резултате пројекта изградње "Репроцентра" за дивљу свињу. Истовремено, чланови војвођанског удружења, истакли су проблем газдовања са зечијом дивљачи која је у војвођанским ловиштима доведена до границе самоодрживости. Са друге стране, домаћини су гостима уприличили кратко упознавање са проблемима

Дружење пријатеља и размјена искустава

газдовања популацијом медвјеђе дивљачи, те успјешне резултате на узгоју и заштити дивље свиње, срнеће дивљачи и фазана.

Током посјете, гости су имали прилику да пробају бањалучки њевап на првом "Њевапфесту" те да дочекају Православну нову годину уз "нектар" пиво.

Д. Ј.

У ЛУ "ЗМИЈАЊЕ" БАЊАЛУКА СУМИРАЛИ ПРОТЕКЛИХ 365 ДАНА

Година као путоказ за нове које долазе

Никли бројни ловно-технички објекти, унесена дивљач у ловиште, повећани приходи и година завршена у плусу

ПИШЕ: ДАРКО ЈОВАНИЋ
darkojovanic@yahoo.com

Ловачко удружење "Змијање" Бањалука завршило је 2017. годину са максималном реализацијом свих планираних активности, јер су у потпуности спроведене све планиране мјере на узгоју, заштити и коришћењу ловног фонда.

Тако је, у складу са донесеним планом радних акција, у ловишту изграђено на десетине хранилишта за дивљач, затим је извршена изградња једне ловачке куће и 15 високих чека, те десет надстрешница. На безводном дијелу ловишта, на планини Чемерница, изграђено је велико бетонско појилиште за дивљач. Током године је купљено и у ловиште уграђено шест аутоматских хранилица за дивљач, чиме је укупан број ових ловних објеката повећан на 16. Истовремено су купљене и три аутоматске камере за даноноћно осматрање и чување ловишта. Извршено је прокресивање и три километра ловачких стаза.

Током године, у ловиште је унесено 14 тона кукуруза у зрну, те двије тоне соли, чиме су у потпуности обезбијеђени додатни услови за успјешно гајење дивљачи. Сталним патролама ловочуварске службе,

Никла још једна ловачка кућа

осигуран је мир у ловишту, те је криволов сведен на подношљиву мјеру.

У марту је санирана штета од снијега на волијери и у њу је у мају унесено 500 јединки фазанских пилића из вјештачког узгоја. Након успјешног подивљачања, фазани од 15 недеља старости пуштени су у ловиште на терене свих шест секција овог удружења.

У октобру 2017. године у ловиште је унесено 16 јединки зечије дивљачи из вјештачког узгоја, чиме су започете дуго најављиване активности на опоравку популације ове врсте дивљачи.

Генерално, капацитет ловишта за медвједа, срнећу дивљач и дивљу свињу је у потпуности постигнут, док је бројност фазанске дивљачи на прагу истог. Једино је популација зечије дивљачи далеко испод пројектованог капацитета.

У ловиште унесено 16 јединки зечије дивљачи

"ДАНИ ВУКА" ДЕСЕТИ ПУТ

Ловачко удружење "Змијање" Бањалука 24. фебруара 2018. године организује 10. јубиларну ловно-туристичку манифестацију под називом "Дани вука Чемерница 2018".

У оквиру ове манифестације ће се одржати традиционални лов на вука, затим дружење уз ручак, неограничено пиће, томболу, музику и фолклор. Котирација за учешће на овој манифестацији износи симболичних десет марака по једном ловцу. Добро нам дошли.

У погледу коришћења дивљачи протекла година се може окарактерисати као најуспјешнија у послјератном периоду. Наиме, планирани одстрел срндаћа од 60 јединки је извршен за само три ловна дана, што је континуитет из претходних година. Овај податак јасно указује на потпуно опорављен фонд срнеће дивљачи, која је у овом ловишту током рата била потпуно истрејебљена. Чињеница да је шест трофеја протекле године било у медаљи говори и о добро спроведеним узгојним мјерама. Такође, коришћење дивље свиње у протеклој години је било изнад просјека. У 2017.

години је извршен и један ванредни одстрел медвједа, и то чекањем у насељу гдје је правио огромну штету на имовини становника. Редовном прихраном, штета од медвједа је знатно смањена на подручју секције Ада, односно на простору Понира. Нажалост, ова штета се није могла смањити на подручју Рекавица и Љубачева, а због велике бројности ове популације и немогућности изградње хранилишта. Поред наведеног, успјешно је извршено и коришћење фазана, дивље патке, шумске шљуке, вука, шакала, лисице...

Након дугог периода изградње, у функцију су стављени и пословни простори удружења у центру града, чиме су остварени додатни приходи.

У оквиру сајма лова и риболова "Лоримес 2017" удружење је као редован учесник изложило своје најбоље трофеје.

У финансијском погледу година је завршена са позитивним пословањем, без дуга добављачима. Све наведено јасно указује на то да руководство удружења ради на реализацији стратешких циљева усмјерених ка стварању јаког, стабилног и потпуно одрживог ловачког удружења, које је у могућности да својим ловцима, али и ловцима гостима, понуди богато ловиште, са потпуно опорављеним фондом свих основних врста дивљачи, као и великим бројем изграђених ловних објеката, што свакако представља темељ за одрживо газдовање ловиштем.

**Група старих ловаца
предлаже 12 мјера
заштите од нестајања
дивљих животиња,
које треба да
утврде све ловачке
организације у
сарадњи са уско
повезаним
министарствима**

ПИШЕ: НОВИЦА БЛАГОЈЕВИЋ
lovacken@gmail.com

Праћењем историје о настајању и нестанку неких животиња планете Земље научници доказано региструју да су промјене у животној средини водиле нестајању многих врста животиња.

Тако је нестанак диносауруса, птеродактила и примитивних сисара био углавном природан, усклађен са законима еволуције. Током више хиљада година неке врсте су нестајале и тиме ус-

тупале
мјесто
другима,
а живот
се одвијао
усклађено и
уједначено. Но,
наглим бројчаним
увећањем човјечан-
ства животиње су почеле
нестајати и број јединки, по-
јединих врста, се драма-
тично

смањивао. Сада већ имамо дугачке спискове животиња које су у опасности од искомрјењивања и воде се у зна-ним "црвеним књигама". Мноштво је сисара и птица, рептила и водоземаца, риба и бескичмењака чији опстанак је врло угрожен ако не би биле предузимане све могуће мјере за њихово спашавање. Разлоге за такво искомрјењивање наука дијели на непосредне (уништавање од стране човјека) и посредне, који се огледају кроз промјене у равнотежи животне средине и губитак станишта услед голих сјеча великих шумских површина, претварања шумских у пољопривредне, водопривредне, воћарске, пашњачке и друге намјенске површине.

Међу чиниоцима одговорним за истребљење одређених врста животиња, а посебно дивљачи у слободној природи на првом мјесту је човјек - ловац јер је био у питању апсурдни и често прекомјерни, незајажљиви и несхватљиви лов дивљачи, коју је он неразумно и неплански изловљавао. Од свог постанка човјек се посветио прогону дивљих животиња да

би себи обезбије-
дио храну
и крзно за
одјећу. И тако,
како је вријеме
пролазило, човјекови
методи за лов дивљачи су
постајали све ефикаснији, а
разлози неограниченог лова поста-
јају све мање оправдани. Због
таквог незајажљивог
лова многе
живо-

Чов Истре

тињске врсте су нестале у појединим стаништима. Али, знатно раније, а поготово сада, више није неопходно ловити дивље животиње, јер је технологија дала човјеку производе који су приступачнији и повољнији од производа стечених уловом дивљачи.

ПРЕКОМЈЕРНО ИЗЛОВЉАВАЊЕ ВЕЛИКИ ПРОБЛЕМ

Исто тако данас је могуће више врста дивљачи размножавати и узгајати у вјештачким условима, па нема нужне потребе да се прекомјерно изловљавају и тиме нестају дивље популације које би, барем сада, могле и требало да живе без узнемиравања и прогањања. Насупрот овоме цијеним и лично мислим, као и велики број старих ловаца, да је послје минулог рата наступио и још је присутан притисак и снажна упорност знатног броја ловаца, а посебно криволоваца, на улову одређених врста дивљачи и посебно племените (јеленске, срнеће, дивокозје, муфлонске...).

Имајући у виду историјат нестанка одређених врста
живо-

Дивокозе већином изловљене,
али још имамо богатство
које не смијемо изгубити

ИМА ЛИ СТРАХА ОД НЕСТАНКА НЕКЕ ДИВЉАЧИ

Јек пријетња збљенењу врста

тиња, морали бисмо и сви ми ловци, са зебњом и страхом, најстроже и непрекидно водити посебну бригу, улагати труд, знање и напор да до таквих негативности не би долазило у садашњости, али и далекој будућности. То се може постићи само утврђивањем и спровођењем одговарајућих мјера заштите дивљих животиња, те најстрожим санкционисањем прекршилаца законом прописаних мјера. Наш Закон о ловству прописао је одређене мјере заштите и казне за све прекршиоце тих мјера. Међутим, искуства нас многих ловаца и сагледавање стања у нашим ловиштима и ловачким удружењима указују на то да се доста отежано и незнатно спроводе све те законске мјере заштите дивљачи. Јер, хтјели ми то или не, морамо признати да је криволов, у већини наших ловишта, знатно изражен, а да су резултати на откривању и кажњавању криволоваца заиста незнатни, па чак се и не региструју у прописаним евиденцијама удружења нити се објављују у нашим ловачким гласилима. Иако већ поодавно, редовно и устаљено сва удружења планирају одстрел одређеног броја појединих врста дивљачи, што је и законска обавеза, понекад су сумњичаве и несигурне тврдње неких одговорних лица да је план одстрела дивљачи заснован на ЛПО, утврђивању бројног стања дивљачи и да се усвојеног плана досљедно придржавамо. У не тако давној прошлости потпуно су нестале, тачније речено изловљене, дивокосе у већини наших ловишта, а

последњи пут виђене су крајем шездесетих и почетком осамдесетих година - ови подаци узети су из

Мали тетријиб
нестао из наших
ловишта

књиге "Установљење станишта дивокосје дивљачи..." од 2008. године, чији аутори су: Ж. Рапаић, С. Еуновац и В. Солдо. Такође, добро нам је познат и потпуни нестанак малог тетријеба - ружеваца у нашим ловиштима, а то се догодило послје минулог рата. Дакле, већ од давнина имамо појаве нестанка - изумирања или истребљења неких врста дивљих животиња које се непрекидно одвијају у природи.

ЛОВЦИ, ШУМАРИ, ВЕТЕРИНАРИ, БИОЛОЗИ И ЕКОЛОЗИ МОГУ ДАТИ ДОПРИНОС

Зато би требало најозбиљније размисљати, планирати и спроводити све могуће - одговарајуће мјере и активности с циљем спречавања или барем ублажавања таквих непосредних или посредних промјена у равнотежи животне средине и станишних услова и прилика за живот појединих животињских врста. И овом приликом треба барем напоменути - указати на то да су и многе биљне врсте вијековима нестајале, а неке и даље ишчезавају, да су неке врло угрожене и да се обиман списак

биљака налази у "црвеним књигама". Ако детаљније анализирамо и свестрано разматрамо истакнуту проблематику јасно ће бити уочена нужна потреба сталног зналажења, јачања и усавршавања мјера заштите које поуздано указују на спречавање нестанка, односно изумирања или истребљења одређених животињских врста и у нашим стаништима.

Због тога група нас старих ловаца предлаже мјере заштите од нестајања дивљих животиња:

1. Свако планирање у ловству (дуго или годишње) мора бити базирано на стручној процјени природних могућности и стварном стању у ловишту, при чему треба да буду јасно дефинисане мјере заштите, узгоја, уређења и коришћења ловишта - дивљачи.

2. Све ловачке организације, а посебно одговорни органи и руководства треба континуирано да прате стање свих врста дивљачи у ловиштима (на бази поузданих информација), те да истражују, утврђују и налажу извршење мјера, одлука и рјешења за наведену заштиту животињских врста.

3. Да надлежни органи и руководства у ловству, поред већ утврђених законских мјера заштите, по потреби, предлажу измјене и допуне Закона о

ловству, којим би се што боље и сигурније заштитила дивљач и омогућило најригорозније кажњавање прекршилаца закона, односно криволоваца.

4. Да сва удружења (уштедама, донацијама и другим видовима прихода) изналазе, стварају и јачају своју финансијско-материјалну базу за успешност прописаних мјера узгоја и заштите дивљачи.

5. Да на управне, руководне и извршне функције и дужности у ловству буду бирани и именовани одговорни, стручни и способни кадрови.

6. Да, барем повремено, буде организована и извршена едукација свих ловаца, са посебним нагласком на значај и избор тема у вези са заштитом и узгојем дивљачи.

7. Да чешће или повремено буду организоване групе одговорних ловаца за обилазак и извршење контроле стања у ловишту, уз обавезу подношења писаних извјештаја о запажањима и приједлога мјера које треба спровести.

8. Да се сваком удружењу буде организована професионална ловочуварска служба, уз могућност да се она обједини за два сусједна мала удружења, само у изузетним случајевима, условно да у сваком ловишту има по један ловочувар.

9. Да ловачке организације у шумарству, предузећима или установама, које газдују са посебним ловиштима, стално прате, изучавају, изналазе и утврђују оптимална рјешења и спроводе све могуће мјере заштите животињских врста с циљем спречавања њиховог нестанка.

10. Да ловачке и шумарске организације, у сарадњи са ветеринарством, предлажу мјере и активности за заштиту животиња, које би требало уградити у законска, статутарна и друга акта.

11. Сарадња ловачких организација са шумарским, пољопривредним, ветеринарским, биолошким, еколошким и организацијама за заштиту животиња.

12. Изналазити, утврђивати и спроводити и све друге одговарајуће мјере и радње за заштиту дивљих животиња у ловиштима над којим врше надзор и газдују ловачке и шумарске организације.

На крају, о свему овдје реченом у оквиру третиране проблематике може се утврдити само један темељни закључак који гласи: "Одржавати бројност популације дивљачи трајно и тако да из ловишта не смије нестати ниједна врста дивљих животиња". Па, трудимо се и радимо на овоме, првенствено ми ловци, а затим шумари, ветеринари, чувари животиња, биолози, еколози и сви други који могу дати свој допринос с циљем потпуног и трајног спровођења наведеног - цитираног закључка.

И раније је било случајева улова шакала, али овај пут нам је то и потврђено на основу фотографија које смо послали на Биолошки факултет у Београду, рекао Чортан

Чланови Ловачког удружења "Гласинац", групе Буковача, одстријели су шакала, што је први пут службено потврђено на овим просторима.

Секретар удружења Бојан Чортан рекао је да је шакал на подручју Романије веома ријетка појава, јер живи у нижим предјелима, па ловци претпостављају да се на овој планини може наћи само када залута. Он је додао да је шакала у редовном лову устријелио члан ловачке групе "Буковача" Бошко Ковачевић.

- И раније је, према причи ловаца, било случајева улова шакала, али овај пут нам је то и потврђено на основу фотографија које смо послали на Биолошки факултет у Београду. Послали смо и узорак устријељене животиње и сада очекујемо генетску анализу - рекао је Чортан.

Како је шакалу једини природни непријатељ вук, додао је он,

НЕОБИЧАН ГОСТ ЗАЛУТАО НА ТЕРИТОРИЈУ ЛУ "ГЛАСИНАЦ"

ШАКАЛ ДОЛИЈАО НА РОМАНИЈИ

могло би, у случају смањења броја вукова, доћи до експанзије шакала. Према његовим ријечима, прошле године је на подручју Сокоца примијећен је мањи број вукова од уобичајеног, а сада се појављују у броју који није алармантан.

ДОЛАЗИ СВЕ ВИШЕ "КОМЕРЦИЈАЛНИХ ЛОВАЦА"

Чортан истиче да ово ловиште располаже са неколико стотина отворених засједа и отворених чека и једном високом затвореном чеком, на коју могу доћи "комерцијални" ловци.

- Наш гост, ловац Драго Кафадар из Витеза у октобру прошле године свечано је отворио нашу прву комерцијалну чеку и одстријелио једног медвједа у нашем ловишту - каже Чортан.

Комерцијални ловци који уплате улаз у ловиште све вријеме боравка имају стручног пратиоца који је одговоран за све што се том приликом дешава.

У удружењу истичу да имају веома добру сарадњу са Радном јединицом "Лов" соколачког Шумског газдинства "Романија", која управља са Привредним ловиштем "Соколац" и Посебним ловиштем "Романија", у која не улазе чланови Ловачког удружења "Гласинац".

ЛУ "Вучјак" Брод

У ловишту 2.000 килограма кукуруза

Планом газдовања за ловну 2017/18. годину ЛУ "Вучјак" Брод предвиђено је да чланови удружења унесу око 2.000 килограма кукуруза у клипу, те одређене количине сијена, а набавку су одобрили чланови Управног одбора.

Такође је одлучено да се ова количина кукуруза равномерно распореди по секцијама.

Упркос благој и топлој зими у овој ловној години ловци су у више наврата уносили храну за племениту и гараву дивљач. Иако су зимски мјесеци необично топли ловци су

настојали да становници шума, ливада, поља и осталих ловно-продуктивних површина не изгубе на тјелесној маси и да остану у доброј кондицији.

У акцији уношења хране највише су се истакли предсједници секција који су, не штедећи себе, дали

највећи допринос на терену и били својеврсни узорци осталим члановима удружења.

Уговорена количина биће унесена у неколико наврата, с обзиром на то да зима није показала своје право лице па сама ситуација на терену тако налаже.

Б. Ш.

Секција Осјечани

УСПЈЕШНИ У БОРБИ СА ПРЕДАТОРИМА

Ловачка секција "Осјечани" добојског удружења "Фазан" врло је успјешна у акцијама на сузбијању предатора - јер су за два ловна викенда одстријељена три шакала.

За ловце је шакал нешто слично као и коров у пољопривреди. Откад се појавио на нашим просторима, прије 12 година, све је бројнији, упркос организованим

акцијама да се не премножи. И штете од њега су све веће. Успио је да потисне и одувијек присутну лисицу, која такође наноси велике штете племенитој дивљачи. Данас шакал насељава просторе са надморском висином до 500 метара, иако су забиљежени одстрели овог предатора и на ловном ревиру Озрен на надморској висини пре-

ко 600 метара.

Ова ријетка звијер нашла се на простору гдје је никад није било и то још у непосредној близини ловачке куће, исходишта свих акција, штаба и базе ове секције. Први дан одстрел је извршио предсједник секције Михајло Марковић, други дан га је "начео" Младен Васиљевић, а докрајчио Слободан Лазаревић.

ТРАДИЦИОНАЛНА ВЕЧЕРА ЛОВАЧКОГ УДРУЖЕЊА "МАЈЕВИЦА"

Вече које ће се дуго памтити

Домаћини су са великом пажњом припремили ову манифестацију, а председник удружења Лазар Стевановић са задовољством је сумирао сезону, те издвојио одстрел 12 дивљих свиња

ПИШЕ: МИЛАДИН БОЖИЋ
lovacken@gmail.com

Ловачко удружење "Мајевица" организовало је као и сваке године у децембру традиционално ловачко вече, а ова ће се дуго памтити јер је на њој било више од 500 ловаца и гостију.

Свечани салон "Хелветиа" већ од раних вечерњих часова био је препун Мајевичана и њихових колега те бројних званица. Домаћини су са великом пажњом припремили ову манифестацију, а председник удружења Лазар Стевановић са задовољством је сумирао сезону, те издвојио одстрел 12 дивљих свиња. Он је нагласио да се Ловачко удружење "Мајевица", осим узгоја и заштите дивљачи, бави и спортским такмичењима и у ту је сврху изграђен по-

лигон за гађање глинених голубова. Он је подсетио да је ово удружење основано 1946. године и броји 456 чланова подијељених у осам секција, те газдује са 29.370 хектара ловне

површине.

Од племените дивљачи преовладавају срна, зец, дивља свиња и фазанска дивљач, а од предатора

500

званица увеличало вечеру

456

чланова броји ЛУ "Мајевица"

72

године постоји удружење у Лопарама

Више од 500 гостију на вечери

лисица, шакал и куна. Међу присутним је био и потпредседник ЛС РС Стеван Драшковић који је нагласио да је Савез током 2017. године провео бројне активности с циљем развоја ловства и узгоја и заштите дивљачи.

- Унијели смо у ловишта знатан број јединки дивљачи, помажемо едукације ловаца и организујемо ловачке испите и помажемо сваку активност ловаца гдје је то потребно - рекао је Драшковић.

Он је посебно похвалио сарадњу са Министарством пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске.

Ловачкој вечери присуствовао је и начелник општине Лопаре Радо Савић који је захвалио Ловачком удружењу "Мајевица" што својим добрим радом на најбољи начин представља и промовише ову мајевичку општину.

- Ловци су одличан примјер како треба да функционишу удружења, а посебно ми је задовољство што је у Лопарама из године у годину све више ловаца - рекао је Савић.

Ловачком дружењу у Лопарама присуствовали су представници ловачки удружења, "Семберија" из Бијелине, "Јелен" Главичице, "Партизан" Трново, "Црнелово", "Дубрава", "Забрђе", "Рудар" Угљевик, "Голуб" Бродац, "Фазан" Брчко, "Подриње" Јања, "Тузла" и "Вјетреник" из Челића.

Најзаслужнијим ловцима додијелене су признања, а на забави је организована и томбола са фондом награда од 5.000 КМ.

Секција "Загони" Ловачког удружења "Семберија"

Миленко, Мићо и Славиша нису заборављени

Учесници меморијалне "лисичијаде"

Чланови једне од најбројнијих секција бијељинског удружења и ове године ловом на предаторе одали почаст другарима који више нису са њима

ПИШЕ: МИЛАДИН БОЖИЋ
lovacken@gmail.com

Секција "Загони" једна је од већих у Ловачком удружењу "Семберија" и као таква слободно можемо рећи да служи за

примјер осталима. О члановима секције већ доста тога је записано и забиљежено, а уређени ловно-технички објекти и њихов свакодневни рад на терену права су потврда наведених ријечи. С обзиром на то да су у једној од протеклих година изгубили три активна ловца, Миленка, Мићу и Славишу, договорили су се да сваке године организују заједнички лов на предаторе на почетку којег ће евоцирати успомене на преминуле другаре. Тако је било и 13. јануара када се у јутарњим часовима окупило стотинак ловаца из Семберије испред ловачког дома у Горњим Загонима.

- Пажљиво смо припремили овај лов јер у том дијелу ловишта су зимо-

вници срнеће дивљаци са групама од 15 и више јединки - рекао је предсједник секције Мирко Миловановић

ОДСТРИЈЕЛЕНЕ ТРИ ЛИСИЦЕ

Група ловаца са плијеном
ФОТО: М. БОЖИЋ

ЛОВАЧКО ВЕЧЕ 17. ФЕБРУАРА

Ловачко удружење "Семберија" из Бијељине организује традиционално ловачко вече 17. фебруара у свечаном салону "Гранд" са почетком у 19 часова. Осим дружења и добре забаве, све госте очекује богата трпеза, као и томбола, а цијена улазнице је 30 марака.

који је послје минута ћутања укратко изнио план лова.

Груповање су са дијелом учесника кренуле у дочек, а један дио ловаца са псима гоничима упутио се у централни дио терена на коме је лов извођен. Одмах по пуштању, пси се огласише и крену весели гон на више мјеста. Убрзо су се чули и пуцњи са чеке на једном од прелаза. Престале и гоњење, што је знак да је лисица одстријелена. И тако, пуцало се на више мјеста. На неке бусије наишле су и срне, не једна или двије већ више њих, које су, наравно, биле поштеђене, а пси који су их гонили су пресретани и хватани. Лов је завршен око подне, након чега је уследио заједнички ручак. Одстријелене су три лисице, што је добар резултат, јер је овај дио ловишта зрастао у густину.

ЛУ "Фазан" Добој

Ловци скупили 1.000 КМ за лијечење тинејџерке

ДОБОЈ - Ловачко удружење "Фазан" из Добоја издвојило је 1.015 КМ за лијечење петнаестогодишње Нине Ближњак-овић, оболеле од тежег облика акутне мијелоидне левкемије.

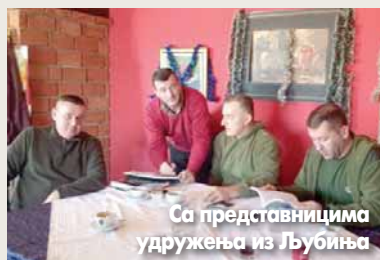
Предсједник удружења Ведран Божичковић рекао је да је ријеч о средствима прикупљеним у оквиру ловно-туристичке манифестације "Вучији дани на Озрену", која је одржана у суботу.

Божичковић је најавио да ће ово удружење издвојити додатни новац који ће бити упућен на жиро-рачун за лијечење Нине. Ова тинејџерка се тренутно налази у Институту за мајку и дијете у Београду. Сви људи добре воље прилог могу уплатити на жиро-рачун за БИХ: 5520161779971104 Адико банка Нина Ближњак-овић Колубарска ЛД40 74000 Добој и на девизни рачун СВИФТ: НААВВА2В, IBAN: ВА 395520161779972753.

О. С.

Посјета
ЛУ "Леотар"
Трбиње

Ловачки савез РС Посјета удружењима у Херцеговини

Са представницима
удружења из Љубиња

Обавјештавамо колеге ловце и
ширу ловачку јавност да је
наше редове заувјек напустио
заљубљеник у лов и природу

МИЛЕ МАТАРУША

1952 - 2017.

Његовом смрћу изгубили смо часног и
вриједног ловца и доброг друга.
Ловачко удружење "Јелен" Козарска Дубица

Наши редови остали су
без драгог колеге

МИЛАН ГАЛОЏА

1956 - 2018.

Изгубили смо часног ловца и великог пријатеља.
ЛУ "Змијање" Бањалука

Наш друг, ловац

СЛОБОДАН - ИГЊО ВУКОВИЋ

1941 - 2017.

заувјек је напустио наше редове.
ЛУ "Соко" Козлук

Заувјек нас је напустио наш
дугогодишњи заслужни члан

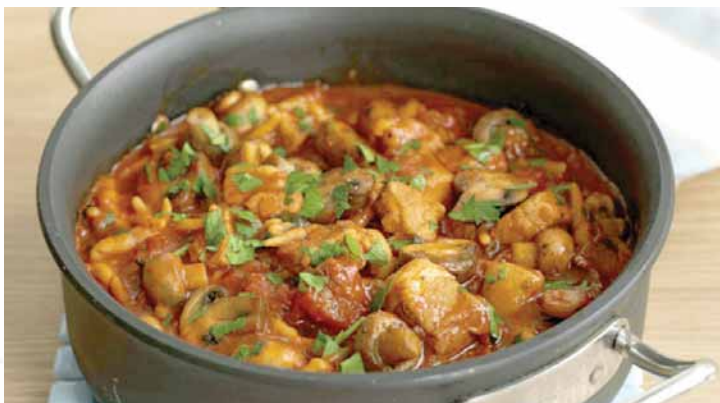
МИРКО - МИЋО ВОЈНОВИЋ

1946 - 2017.

Његовом смрћу изгубили смо
часног и вриједног ловца,
љубитеља природе и дружења у лову.
ЛУ "Пастирево" Добрљин

Рецепт

ПАПРИКАШ ОД ДИВЉЕ СВИЊЕ

Састојци:
600 г меса од плеће или врата

- 1 дл винског сирћета
- црно вино (по жељи)
- 1 лаворов лист
- 300 г лука
- 50 г масти
- 50 г брашна
- 400 г кромпира
- 500 г шампињона
- 60 г мркве
- 1 першун
- 1/2 лимуна

1 кашичица мљевене паприке, со и бибер

Припрема:
Месо насећи на веће комаде и ставити у лонац са насјецаном мрквом, першуну, лавором, бибером, лимуном, винским сирћетом. Све залити водом док састојци не буду прекривени. Посолити. Кувати да месо у пола омекша, а тада у лонац ставити кромпир насјечен на кришке, шам-

пињоне и посути вином (по жељи). Кувати да месо потпуно омекша. На загријаној масти пропржити ситно сјецкани лук и брашно, па када се све лијепо зарумени, ставити у лонац са месом. Према потреби досути воде (али пазити да паприкаш не буде риједак), краткотрајно кувати и сервирати са зеленом салатом. Паприкаш послужити уз квалитетно црно пиво.

ХУМОР

Након десетодневног лова дође отац кући и види сина како се вози на новом бициклу.
- Мали, откуд ти новац за бицикл?
- Заслужио сам га шетњама.
- Каквим шетњама?
- Откад си ти у лову, сваке вечери је комшија долазио код нас и давао ми по 50 марака да мало прошетам.

Пошао млади ловац са псом први пут у лов и убрзо се вратио кући гдје га дочека жена:
- Вратио си се кући по још метака?
- Ма не, по новог пса.

АУТОР-БИТ	ФОЛК ПЈЕВАЧ МИРИЋ	МОНД	ПОКРЕТНИ ДИО МОТОРА НА ГТИСЕРУ	АУТО ОЗНАКА ЗА РИЈЕКУ	ЈЕДАН УЗВИК	ВРСТА ВЈЕТРА	УГЉЕНИК	ОБИМ	ГРАД У СРБИЈИ	АУТОР-БИТ	ПЛУМАЦ ВУК
ГРЧКИ ФУДБАЛЕР НИКОПАОС	ЕВРОПСКА ДРЖАВА	МУШКИ ПЈЕВАЧКИ ГЛАС				КРАЈ ШАХОВСКЕ ПАРТИЈЕ	СВИЈЕТЛО ЉУБИЧАСТА БОЈА			КЕНТА	УТОРАК КРАЂЕ (енг)
СТАНОВНИЦИ АПЕНИНСКОГ ПОЛУОСТРВА										ЊЕМАЧКИ ФУДБАЛСКИ СТРУЧЊАК РЕХАГЕЛ	СПИС (мн.)
СУМПОР				НЕМАН, АЖДАЈА	ДИО МЕЂУ-МОЗГА СТАНОВНИЦИ КАНАДЕ						
МАТОРИ						ШЕКСПИРОВО ДЈЕЛО ЖЕНСКО ИМЕ					
ГЛАСАН УРЛИК											
АУСТРИЈА	ВАЛ (мн.)	ВРСТА АЛКОХОЛА					ПОКАЗНА ЗАМЈЕНИЦА 15. И 30. СЛОВО			ИПОН	ИТАЛИЈА
МАРКА АУДИО И ВИДЕО УРЕЂАЈА			ПЈЕВАЧИЦА НИКОЛИЋ				ШАХИС-ТИЧНА ДЛСА				
ВОЛТ			ЖЕНСКО ИМЕ			ОТАЦ МИТСКИ ЛЕТАН					
				ВРСТА ДРВЕТА					ГРАД У СРБИЈИ		
				ЛИЧНА ЗАМЈЕНИЦА							
ПОП ПЈЕВАЧИЦА ХУЈСТОН		СРОДНИК ПО КРВИ					БОР				
ЛИЧНА ЗАМЈЕНИЦА		ВРСТА ПТИЦЕ (мн.)					РАДИЈАН				
ПРИЕМНИК СЛИКЕ И ТОНА						ВРСТА ПАПАГАЈА (мн.)					
						ОТАЦ (словен.)					
АУТОР-БИТ	ОРГАНИЗАЦИЈА УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА			ЈУЖНО ВОЂЕ			КИСЕОНИК				
	СВЕТА ГОРА У ГРЧКОЈ			НАФТНА ИНДУСТРИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ			ШКОЛСКИ ПЛАКАТ СА СЛИКАМА				
ПРОТИВ БАКТЕРИЈСКИ ИНЈЕКЦИЈА СА АМИКАЦИОНОМ							ПЕТАР ГАВРИЛОВИЋ				
							ЛОВАЧКИ ПАС СА СЛИКЕ (жарг.)				
ТЕМПО	ПРВИ САМО-ГЛАСНИК		ИПОН		МЈЕСТО У НОРВЕШКОЈ						
МАРОКО	КОД СЛОВА ИЗ "П" И "Б"		ПРВО СЛОВО		"ИВАН ТОМИЋ"						
							ЖЕНСКО ИМЕ				
							ОКРУГЛО СЛОВО				
ВОЈНИК НА МОРУ, (мн.)											
У ЦЕЛИНИ ЦЕЛОКУПНИ			НАСЕЉЕ КОД СЛОВЕНСКЕ БИСТРИЦЕ У СЛОВЕНИЈИ								

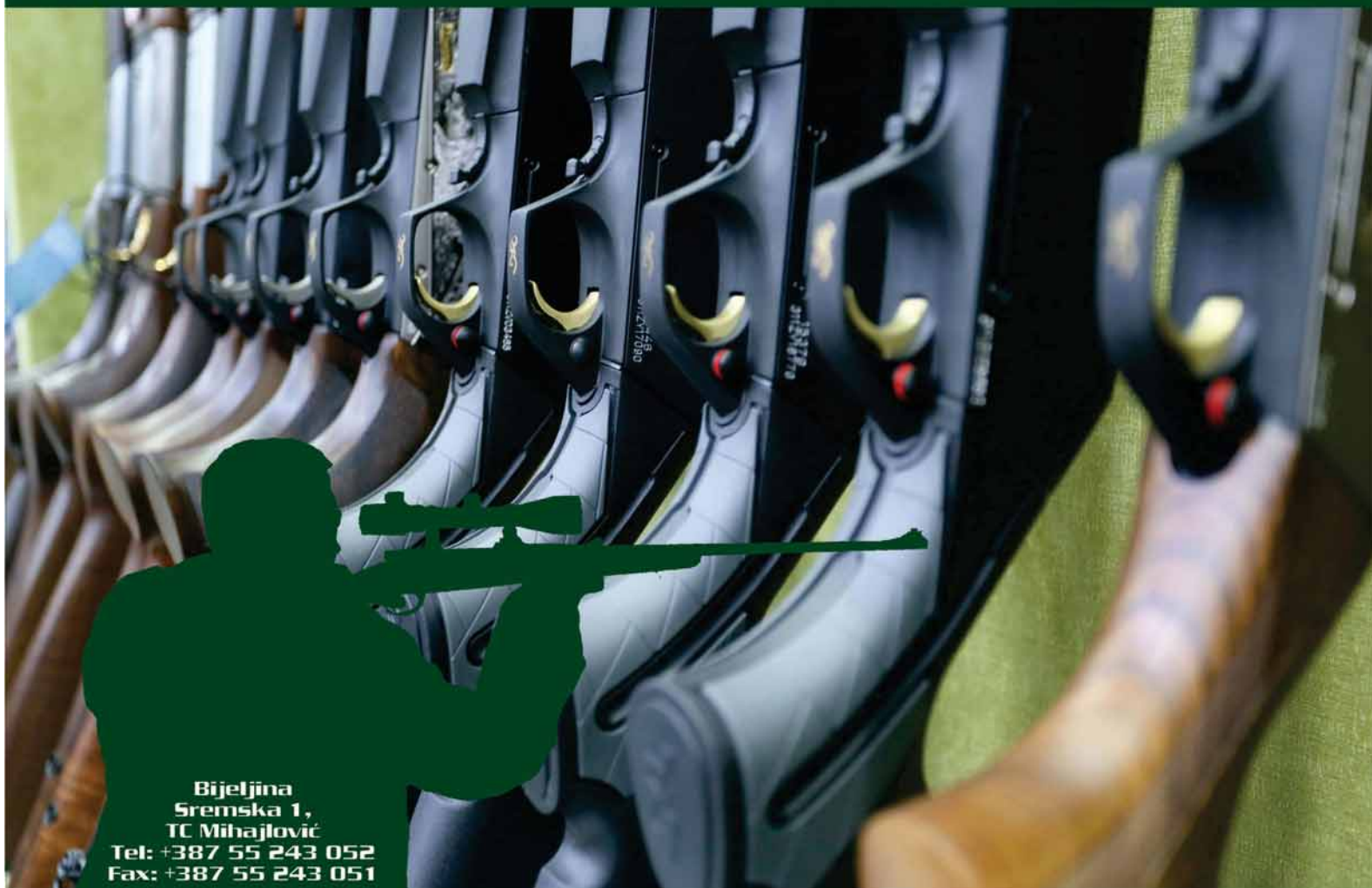
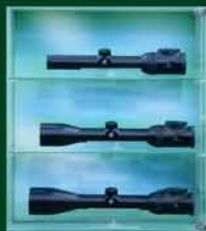

Судуку

У празна поља распоредите бројеве од 1 до 9 али тако да у сваком реду и колони буду различити бројеви, а исто тако и унутар сваког квадрата 3x3.

Тежина: лако									Рјешење									
6						7		9	8	7	4	3	2	9	6	9	5	1
	9						2		6	5	2	6	7	1	8	3	4	
		4		9		6				1	6	3	4	5	8	2	9	7
									7	3	7	6	9	4	6	9	1	8
9	4			9		5		1 2	2	1	2	5	7	8	3	9	6	4
				2		6			4	6	4	8	1	5	9	1	3	7
		2				3			3	8	3	6	1	9	7	4	2	5
	3			7		5			5	5	1	2	5	8	6	7	4	3
1	9							8	4	9	7	4	3	2	1	5	8	6

Lovac zna!
J AĆ I M O V I Ć
www.jacimovic.com d.o.o.

Bijeljina
Sremska 1,
TC Mihajlović
Tel: +387 55 243 052
Fax: +387 55 243 051

Karadordeva 83, Banja Luka
Tel: +387 51 212 904
e-mail: arms@jacimovic.com

Srpska 20, Banja Luka
Tel: +387 51 214 473
e-mail: soko@jacimovic.com

Vidovdanska 9
Gradiška, tel: +387 51 825 780
e-mail: gradiska@juventasport.com

ERS

ELEKTROPRIVREDA REPUBLIKE SRPSKE

+387 59 277 101 +387 51 343 900 +387 51 343 901

